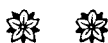

GENEALOGIAI FÜZETEK

CSALÁDTÖRTÉNETI FOLYÓIRAT

CZÍMEREKKEL ÉS LESZÁRMAZÁSI TÁBLÁKKAL

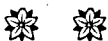
SZERKESZTIK ÉS KIADJÁK:

CSIKSZENTMIHÁLYI

SÁNDOR IMRE

KÖRÖSPATAKI ÉS KÖPECZI

SEBESTYÉN JÓZSEF

MÁSODIK ÉVI FOLYAM

KOLOZSVÁR

NYOMATOTT GÁMÁN JÁNOS ÖRÖKÖSE KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

1904

TARTALOM.

I. Értekezések és önálló cikkek.

	Lap		Lap
Dr. Endes Miklós. Az úri hatóság fejlődése Magyarországon 1848-ig. (Kilencz közlemény.) 17, 33 49, 66, 82, 97, 133, 145, 153	153	Kelemen Lajos. Barcsai Ákos pihenőhelye (2 képpel)	117
— — Barcsai Ákos Erdély közjogában	115	Knl. Adatok a szászfülpösi és m.-bölkényi Tavaszai család történetéhez	101
Dr. Fekete Károly. A ny.-gállfalvi és nagyfalusi Fekete, másképp Nagy család (czímerrel)	35	Kovács István. Barcsai Ákos fejedelem érmelése (1 képpel)	118
Gyulai Rikárd. A csiktoplóczai Lázár cs. (czímerrel)	19	Köblös Zoltán. Adatok az iványi Fekete család történetéhez	82
— — Ósíák:		— — „Halotti beszédek“ (három közlemény)	141, 151, 157
Br. Bánffi János (Iosonczi)	24	Rácz Viktor. A kisbudaki és rettegi Rettegi család (czímerrel)	50
Gr. Bánffi Kata (Iosonczi)	126	— — A szászczegői Balogh cs. (czímerrel)	67
Barcsai Tamás (nagybarcsai)	120	Sándor Imre. A kismarjai Bocskay család (4 képpel és 1 czímerrel)	1
Br. Bornemissza Eszter (kászoni)	126	— — A Barcsaiak eredete (3 képpel)	113
Daniel Zsuzsa (vargyasi)	54	— — Maros-Torda vm. nemes családai	135
Br. Diószegi Ida (deési)	102	Sebestyén József. Czímeres emlékek Beszterczén (4 képpel)	10
Elekes Antal (szentkatolnai)	37, 57	— — Adatok a szőlőskei Szöllösi cs. tört.-hez (czímerrel)	21
Br. Györffi Sámuel (Iosádi)	22	— — Besztercze város régi fegyverei (2 képpel)	98
Kabos Anna (m.-gyerőmonostori)	55		
Majthényi Irén (kismajtényi)	146		
Rácz Aranka (galgói)	84		
Sényi László (nagy-unyomi)	135		
Török Piroska (kadicfalvi)	104		
Ugron István (ábránfalvi)	69		
Ugron Zoltán (ábránfalvi)	12		

II. T á r c z a .

Necrolog:		Házasság	61, 77
ásvai Jókai Mór	65	Halálozás	61, 77, 93
Nyilvántartás:		Helyreigazítás	30, 77
Születés	61	Rövidítések magyarázata	30, 45

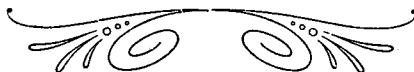
III. Czímerlevelek.

1564. nov. 27. Szabó Balázs és Pál	15	1617. máj. 10. kissárosi Sárosi másképp Barabás György	73
1571. jun. 13. nagyturi Thury Ferencz	26	1617. máj. 15. raguzai Olasz Antal	73
1583. febr. 2. szinnyei Affra Máté	27	1617. aug. 2. keserői Dayka János	74
1597. máj. 3. tordai Erdődy alias Szabó Demeter	28	1618. ápr. 20. Ajtoni Pál	89
1600. ápr. 10. peselnecki Székely Máté	29	1620. aug. 29. szenterzsébeti Fejérvári János	90
1602. máj. 7. Vályi György	42	1621. jan. 12. Szaniszló István	91
1602. máj. 10. vadasdi Dakó István	43	1624. jul. 22. szőkefalvi Szentmiklósi, másképp Kovács Bálint	106
1607. aug. 21. vécsi Szindai másképp Albertffy János	57	1625. márcz. 13. léczfalvi Sipos Simon	107
1608. aug. 9. Balogh János	58		
1610. nov. 5. ilosvai Kovács Balázs	59		

	Lap		Lap
1628. jul. 7. homoród-almási Kovács Péter	107	1631. jun. 24. Gonza, másképp Nagy János	140
1629. jul. 24. Csomoss Mihály	109	1632. jun. 22. gyulafejevári Pál György	150
1630. jan. 20. váradi Baranyai L. Péter	126	1634. márcz. 10. Kéczkey György	150
1630. ápr. 25. marosvásárhelyi Kovács Péter	127	1634. nov. 10. szörényi Szörényi Farkas	155
1631. febr. 10. bikfalvi Nagy László	139	1636. jul. 14. futásfalvi Márton Jakab	156
1631. jun. 23. Kenderesi Tamás és 138 társa	139	1636. jul. 16. kispöngényi Incze Márton	156

IV. Adattár.

1453. Solyomkői János ellentmondása	60	1658. jun. 22. Barcsai Ákos levele Teleki Mihályhoz	128
1592. okt. 18. nagybarcsai Barcsai István végrendelete	128	1658. aug. 27. Barcsai Ákos levele Teleki Mihályhoz	129
1617. aug. 5. Károlyi Zsuzsánna levele Becski Györgynéhez	92	1659. jan. 26. Haller Gábor adománylevele Damokosfalvára	129
1627. jan. 16. Lónyai Zsigmond bárói oklevele	44	1659. márcz. 10. göröcsöni Serédi Benedek krasznanai főispáni kinevezése	129
1631. máj. 12. nagyteremi Sükösd György temetési meghívója	76	1659. márcz. 28. özv. Geréb Istvánné biztosító levele	130
1632. jun. 9. Becski Zsigmond egy jobbágyának kiadatása	92	1659. jun. 14. Béldi Pálné biztosító levele	131
1633. máj. 17. Szaniszló István czimerlevelének átírata	92	1663. aug. 30. Barcsai Péter, Mihály és Ábrahám adományba kérik a nagyosztrovai részjószágot	130
1634. okt. 30. Károlyi Kata, iktári Bethlen Istvánné temetési meghívója	76	1676. jan. 8. borsai Nagy Tamás temetési meghívója	77
1652. jun. 17. brenhidi Huszár Mátyás temetési meghívója	128	1681. márcz. 15. Baróthi Gáspárné halotti jelentése	44
		1682. jan. 20. geletinczi Ostrosith Borbála, bethleni Bethlen Farkasné temetési meghívója	77
		1768. máj. 8. Kolozsvári Erzsébet emléklapja	60

NÉVMUTATÓ

A „GENEALOGIAI FÜZETEK“ MÁSODIK ÉVFOLYAMÁHOZ.

ÖSSZEÁLLITOTTA: KÖBLÖS ZOLTÁN.

	Lap		Lap		Lap
Abafáji	147	Aranka de Zágón	152	Barabás I. Sárosi alias Barabás de Kis-Sáros.	
Abats	158	Asbóth	105	Baranyai	60, 149
Ábrahám	141	Aszalai	83	Baranyai de Nagy-Várad	143, 151
Aczél	51, 52	Atzél de Szathmár	142	Baranyai de Várad	126
Aczél I. Atzél.		Augustinovic de Kis-Solymos	142	Barchi	140
Adlershausen (Waldhüter)	124	Auer	152	Barcsai	23, 25, 41, 70, 72, 113 115—122, 125, 126, 128—131
Affra de Szinnye	27	Aytoni	89	Barcsai de Kisbarcsa	128
Agatic	44, 109, 151	Babb de Kapolnok-Monostor	142	Barcsai de Nagybarcsa	20, 22, 23 , 56, 69, 72 , 93, 120 , 121, 124 126, 128, 131, 143
Ágh	141, 143	Baczó de Vetés	93	Bárczai	4
Ágh de Sepsi-Szt.-Király	152	Bagaméri de Felső-Bánya	160	Bárczay de Bárcza	143
Agnethler	123	Bagdi	4	Bardócz	144
Agocsy	2, 4	Bagothi	125	Bardócz de Nagybaczon	143
Ágoczi	4	Bágya	122	Baritz de Ikafalva	143
Ágoston	141	Bágyoni	40	Baróthi	44, 45
Ajtai	158	Bája de Borbátviz	122 , 126	Barra de Árkos	143
Ajtai de Ajta	142, 143, 158, 159, 160	Baji de Ludány	142, 144	Barra de Homoród-Almás	141, 143
Ajtai de Vajasd	51, 53, 54	Bajnóczi	142	Bartha de Borosnyó	105
Akács de Nagy-Unyom	136	Bakcsi	70	Bartha de Nagy-Borosnyó	143
Ákon	61	Bakó	12, 88	Bartos de Sziget	147
Alaghy de Bekeny	44, 110	Bakó de Mikháza	104	Baryus de Bánfalva	27
Albach	36, 37	Balás	122	Basa	13, 88, 159
Albertffi I. Szindi de Vécs.		Bálint de Fejérviz	20	Baskai	5
Albinsky	103	Bálintitt br.	25	Bassa	72
Albrich	20	Baló de Nagy-Bacson	152	Bassó	4
Alia	89	Balog	147	Báthori	27, 54, 70, 143, 144, 154, 158
Almádi	52, 55, 68, 73, 120, 125	Balog de Szászcsegő	67 , 85, 142	Báthori de Somlyó	2, 4, 6, 10
Almádi de Macskás	121	Balog de Székelykocsárd	53	Batthyány	27
Almádi de Szava	51, 142, 159	Balogh	140, 142	Batthyány gr. de Németujvár	143
Almádi de Szovátha és Szava	121	Balogh de Alpestes	57	Batzo	61
Almási	20, 140, 158	Balogh de Fogaras	58	Bauszern	123
Almay	36, 37	Balogh de Fótos	36, 37	Bazár	20
Alparéthi	140	Balogh de Pestes	121	Beck	149
Alsó de Nagypestény	68	Ballok de Derzs	20, 21	Becski	71, 92, 147
Alvinczi	3	Bálpataki	125	Becski de Tasnádszántó	143
Alvinczi br.	142	Bánácsy	6	Becz	86
Alvinczi de Borberek	142	Bándi	143	Bedő de S. Körispatak	88
Alvinczi br. de Borberek	142, 158	Bánfi de Pócsfalva	40	Bedőházi	89
Ambrózy	136	Bánffi	2, 4, 52, 72, 73	Beedi	74
Ambrus	156	Bánffi br.	13, 22, 23, 24, 25, 55, 69 72, 105, 125	Beer	123
Andrási	103	Bánffi gr.	21, 71	Béla	143
Angyalosi	90	Bánffy de Alsó-Lindva	27, 44, 110 151	Béldi	60, 71, 105, 125, 131
Antal	14, 129, 142, 159	Bánffy de Losonc	22 , 24 , 69 , 70 72 , 125	Beleznay	143
Antalffi	5, 20	Bánffi br. de Losonc	22, 24 , 69, 121 126, 142, 143, 151, 152, 158, 159	Benedek	73, 129, 143
Antos	41	Bánffi gr. de Losonc	121, 126 , 142 143, 144, 152	Benedek de Kis-Bacson	143
Antos de Réty	54	Banhegyesi	140	Benedek de Voldorf	91
Apaffi	122	Barabás	88	Benedicti	149
Apor	89			Benkner	143
Apor br.	137			Benke	156
Apor de Altorja	103 , 137				
Apor br. de Altorja	102, 136				
Apor de Torja	89				
Aranyas	140				

	Lap		Lap		Lap
Benkő	142	Botos	144	Csiki de Alsó-Csernáton	93
Benkő de Besenyő	142	Bott	140	Csiki de Nyárad-Gálfalva	36
Bercei	87	Bödi	4	Csinádi	5
Beregszászi	51, 142	Böjthi de Böith	61	Csiszár	1, 142
Berendi de Karánsebes	122	Bölöni	74, 89, 90	Csiszár de Nagy-Görgény	142, 143
Berents	143	Bölöni de Bölön	142, 144		144, 159, 160
Bezeneczei	148	Börgei	140	Csiszér de Réty	151
Berzevicze	28	Börner	123	Csizmadia	140
Berzeviczy	3	Brandt	54	Csolási	73, 121
Berzeviczy de Miske	4, 8	Brázovai	121	Csolnakosi	72
Berzy	74	Breckner	123	Csolnakosi de Csolnakos	19, 20
Berenyei de Hodos	70	Breckner de Bruckenthal		Csoma	105
Besseryei	4	1. Bruckenthal.		Csomoss	109
Beszprimi de Szodora	51, 52	Brenner	121, 123	Csongrádi	140
Bethlen	70, 125	Brenner de Brennerberg	123	Csorvás	5
Bethlen gr. 24, 25, 54, 72, 85, 143		Breth	123	Csorvási	5
Bethlen de Bethlen 25, 71, 72, 73, 77		Bruckenthal	121, 122	Csukás	102, 103
Bethlen gr. de Bethlen 13, 24, 25, 69		Bruckenthal br.	121, 123	Csukás de Baranya	103
72, 126, 143, 144, 148, 157, 158		Bruz	144	Csukás de Zetény	103
	159, 160	Buda	72	Csula	72
Bethlen de Iktár (Bethlen-Ős)	71	Buda de Galacz	51, 125	Csupor de Szentgericze	36
Bethlen gr. de Iktár 14, 69, 70, 76		Budai	117, 118, 157, 158	Czakó	87
	126, 143, 144	Budai de Bölcse	88	Czartoriejszki 1. Zathutreczki.	
Bihari	140	Burcsa	103	Czegöldi	122, 147
Bikali	54	Butkai	4	Czikó de Kobor	143, 151
Bikli	125	Butyka	20	Czimbalmos	129
Binder de Sachsenfeld	121, 123	Buzini	50	Czimburgi	28
Biró 40, 55, 85, 102, 103, 144, 157		Büdi	70	Czindery de Nagy-Attád	151
	159	Bydeskuti	19, 147	Czirjék	106
Biró de Homoród-Szentmárton 84, 86		Bydeskuti de Ipp	51, 52, 53	Czobor	4
	102, 103, 144	Castiglione	93	Czobor de Czobor-Szt.-Mihály	44
Biró de Sz.-Katólna	20	Colosvári alias Sárközi	140		110, 151
Bocskay	70, 89	Conrad de Heidendorf	123	Dabsy de Dabs	20
Bocskay de Kismarja	1	Csaba de Kürt	93	Daczó	54, 85
Bod	144	Csaby	20	Daczó de Sepsi-Szt.-György 54, 85	
Bodoki	143	Csákány	55, 140	Dadai	84
Bodola de Zágon	20, 36, 37	Csáki	15, 72	Dadai 1. Oláh.	
Bodoni	69	Csáki gr. de Keresztszeg 144, 158		Dadai de Deés	84, 86
Boér	88, 103, 105	Csanádi	39, 144	Dakó de Vadasd	43
Bogáthi	22	Csapai	73	Dallos	44, 109
Bogdán	137	Csapi	10	Damokos 1. Domokos de Al-	
Bokosnyicza	51	Csapi de Eszény és Polyánka 1, 2, 4		Csernáton.	
Boksa nemzetség	2	Császár	130	Danch	60
Boldogfalvi	120	Császár de Diósd és Egetyukod 93		Danczkai	51
Bónis de Nádudvar	93	Császár de Jólész	144	Dánffi	89
Bonyhai	157	Csató de Csik-Delne	20, 144	Daniel 39, 55, 57, 69, 71, 84, 124	
Borbély	59, 150	Csécsi	83		125, 139, 156
Bordon	123	Cseffey	93	Daniel br.	121
Bornemisza	4, 8, 27	Csegezi de Bágyon	51, 52	Daniel de Erzsébetváros	85
Bornemisza br. 25, 85, 144, 158		Cseh	39, 88, 104, 140	Daniel de Vargyas 22, 23, 24, 25	
Bornemisza de Hajós	85	Cseh de Alsó-Csernáton	104	38, 39, 54, 55, 69, 72, 93, 121	
Bornemisza br. de Kászon 22, 23		Cseh de Csernáton	138	124, 125, 151, 152, 159	
	121, 126	Cseh de Szentkatólna	38	Daniel br. de Vargyas	142, 152
Bornemisza de Kolozsvár	92	Cseh-Szombati	144	Darabont	5
Boronkai	1, 148	Cschi	151, 157	Darvas de Nagy-Rét	152
Boros	14, 26, 70, 88	Cschi 1. Ferentz alias Cschi.		Darvasi	19
Boros de Cs.-Szt.-Tamás	104	Csendi de Rettég	84, 85	Darvay de Darva	152
Borosnyai 1. Lukács de Borosnyó.		Csengeri	140	David	44, 109
Borosnyai 1. Nagy de Borosnyó		Csepi	122	Dávid de Turócz-Szt.-Márton	137
Bors	55, 86	Csepregi	140	Dayka de Keserű	74
Bors de Cs.-Szt.-Király	20	Csepregi Turkovitz 143, 151, 160		Deák v. Deáki	41
Borsai 1. Nagy de Borsai.		Cserci	40, 45, 125	Deáki 142, 152, 157, 158, 159, 160	
Borsos de Nagy-Enyed	152	Cserci de Nagy-Ajta	55, 144, 158	Deáki Filep	152, 159
Borsovai	76	Cserényi	147, 148, 149	Debreczeni	88, 152
Bosi	128	Cserényi de Alsó-Balázsfalva 147, 148		Décei	51, 53, 88, 148
Bosnyak de Magyarbél 44, 110, 151		Csernátoni	89, 159	Décei de Nagy-Doba	51, 52
Bossányi	83	Csike	51, 59	Décsi	140
Both de Bajna	130	Csiki	5	Dédácsi	128
Both de Széplak	124				

	Lap		Lap		Lap
Demeter	37, 152	Eperjesi de Magyar-Csesztve	68	Folta	13
Demjén	147	Eperjesi de Szászváros	12, 57	Folthi	72, 124
Demjén de Homoród-Karácsonfalva	152	Eperjesi de Szászváros és Tót	13	Foris	39
Dési de Nagy-Gelvách	51, 52	Eperjesi de Vajdahunyad	152	Forrószegi	140
Dési de Nagy-Iklód	152	Ercsei	152	Fosztó	157
Dessewffy	14	Erdélyi de Ilosva	85	Fosztó de Maros-Koppánd	157
Dessewffy gr.	142, 152	Erdélyi de Szent-András	68	Fosztó de Uzon	87
Dessewffy gr. de Csernek és Tarkó	126	Erdődi de Torda	28	Földvári	13, 70, 83
Dézsi	41	Erdődy de Monyorókerék	110, 151, 152	Földvári de Tancs	13, 22, 26, 40, 70, 121, 125, 157
Dicső de Szekeres	36	Erghehi	44, 109, 151	Földvári gr. de Tancs	69, 144, 157
Dienes de Hermány	144, 158, 159	Ernyei	51, 52	Frangepan	27
Dindár de Károlyvár	152, 157	Erősi	144	Frater	76, 92, 107, 108
Diósi	22, 106	Eszényi	1, 88	Frink	86
Diósi de Kolozsvár	56, 104	Esztegáros	51	Fronius	39, 41, 57
Diószegi	40, 50	Esztényi	2	Fronius de Halmágy	38, 41
Diószegi br.	57, 103, 104, 106	Eszterházy de Galanta	44, 109, 151	Furka	128
Diószegi de Deés	51, 52, 102	Eszterházy gr. de Galanta	126	Füleki	55
Diószegi br. de Deés	102, 152, 159	Eszterházy gr. de Galanta és Fraknó	152	Fülöp	88, 104
Diószegi alias Fodor de Diószeg	102	Etei	86	Füzesi	102
Dobai	42, 51, 52, 53, 85, 102	Fábián	5, 105, 122, 159	Füzi	159
Dobai de Boncznyires	53	Fabritius de Hermannsfeld	124	Füzi de Homoród-Karácsonfalva	142, 158
Dobai de Doba	152	Falk	124	Füzi de Vesszöd	85
Dobai de Nagy- és Kis-Doba	102	Falkomer I. Majthényi de Kesellőkő		Gaal	90
Dobokai	125	Farkas	5, 20, 54, 125, 137, 140	Gaal	4
Dobokai de Doboka	87	Farkas de Bögöz	109	Gaal de Aldoboly	77
Doboli	117	Farkas de Harina	70, 125	Gál	39, 86, 103, 124
Doboly	130	Fartzádi	61	Gál de Hilib	56, 157
Dobolyi de Kőkös	152	Fejér	140	Gajdó de Csernáton	158, 160
Dobos	140, 143	Fejérdi	87	Gálfalvi	40
Dobos de Pozsony	121, 123	Fejérdi alias Szócs	87	Gálfalvi alias Iszlai	39
Dombi	22, 61, 86	Fejérdi de Ormány	84, 87	Gálfalvi alias Iszlai de Siketfalva	39
Domitrovich	44	Fejérdi de Varsány	87	Gálfalvi de Harczó	39
Domokos	105, 152	Fejérvári	152, 159	Gálfalvi de Siketfalva	39
Domokos (Damokos)	69	Fejérvári de Szt.-András	68	Gálfai	35, 36
Domokos (Damokos) de Al-Csernáton	69, 70, 121, 124, 125	Fejérvári de Szt.-Erzsébet	90	Gálszéchy	2
Domokos de Szalakapócs	152	Fekete	13, 122	Gányi de Felcsut	126
Donát	45	Fekete de Frics	25, 152	Gáspár	152, 157
Donáth	41, 105	Fekete de Ivány	82, 83, 157	Gáspár de Felfalu	149
Dorgó de Aranykut	61	Fekete de Nyárad-Gálfalva és Nagyfalva	35	Gávai	140
Dormianházi	4	Felméri de Székély-Udvarhely	37, 93	Gazda	106
Dózsa	157, 158	Felszeghi de Domáld és Szász-Ujfalu	51, 53, 68, 85	Gazda de Réty	56, 104, 157
Dózsa de Kibéd	40	Felszegi	85	Gazdag	85
Dózsa de Makfalva	77, 152	Felvinczi	125	Geiszler	55
Draskovith	27	Felvinczi de Csapó	85	Géza	152, 157
Draskovith de Trakostian	109, 151	Fényes	149	Geréb	23, 87, 125, 148
Draveczi	19, 51, 53, 148	Ferencz	5	Geréb de Árapatak	148
Draveczi de Dravec	20, 21	Ferencz alias Csehi	140	Geréb de Árapatak és Vingárd	51, 53
Dubowszky	44, 109, 151	Ferenczffy	44, 110, 151	Geréb de Csiktaplocza	130
Dujardin br. de N.-Szekeres	126	Ferenczi	125, 141, 149, 157	Geréb de Vingárt	71
Duma de Vajdahunyad	93	Ferenczi de Csikmadfalva	61	Gerendi	55
Ebeni	51, 52, 70, 125, 129	Ferenczi de Harasztkerék	61	Gergely de Zilah	56
Egri de Botháza	152	Feyerkewy	27	Gerliczi br.	149
Egyed	140	Fikker de Abrudbánya	157	Gerőffi de Gyergyó-Alfalva	93
Elek	152, 157	Filep	142	Gesztai	128
Elekes	38, 39, 160	Filep de Aranyos-Rákos	157	Ghillányi br.	23
Elekes de Szentkatolna	37, 38	Filep I. Deáki Filep		Gillyén de Borberek és Nagy-Enyed	86
Ember de Debreczen	83, 157	Filstich	125	Giony	4
Éndes	54	Fischer	5	Glasz	20, 21
Enyedi	106, 140	Fleischer	124	Gohm	123
Enyedi de Enyed	56, 104	Fleischmann	22	Gohr	123
Enyedi de Szathmár	93	Flora de Vád I. Naláci de Nalác		Gombás de Nagy-Szalonta	93
Eösi	60	Fodor	13, 72, 86, 120, 125, 157	Gombási	159
Eperjesi	51, 53, 85, 140	Fodor de Csikesekefalva	77	Gombos	147
Eperjesi de Ivánfalva	22	Fogarasi	51, 129, 147	Gonza alias Nagy de Szent-Márton	140

	Lap		Lap		Lap
Göcs de Kölpény	69	Hentes	20	Jabroczki	149
Gönczi	20	Herczeg 13,	125	Jakab 39,	86, 158
Gradi	155	Herczegszőlősi	40	Jakab de Szent-Gericze	158
Guáry	136	Herepei 142, 143, 152, 158, 159,	160	Jakabfi	90
Guáry de Guár és Felső-Szeleste	135	Hermann	124	Jakabházi	51
Gusztini	157	Hermányi I. Dienes de Hermány.		Jancsó 88,	143
Guthi	55	Hevesi	160	Jankaffi	121
Gyalai	75	Hidi	60	Jánó de Papolcz	158
Gyalogi	160	Hidi de Szászdányád	85	Jánosi 51,	53
Gyárfás 42, 105, 152,	157	Hoffmann	20	Janossa de Karácsonfalva	71
Gyárfás de Léczfalva 19, 20, 61,	104	Hofmanstorf de Nagykapus I.		Jármi	40
Gyarmathi 85,	157	Hatfaludi de Hatmansdorff.		Jármi de Magyar-Dellő	38, 40
Gyarmathi de Érsek-Ujvár	54, 85	Hollaki	88	Jenei	85
Gyarmathi de Kalota-Szt.-Király	54	Hollós	36	Jeszenszky de Nagy-Jeszen 136,	137
Gyarmati	106	Hóri	54	Jeszenszky br. de Nagy-Jeszen	138
Gyéresi de Akosfalva	156, 157	Horvát de Harasztos	158	Jókai de Ásva	65
Gyergyai	156	Horváth 4, 20, 36, 40, 52, 56,	85	Jordán	122
Gyéró	85	104, 136, 140, 148,	158	Jósa de Csikszentkirály	19, 20
Gyöngyösi 142, 151, 152,	157	Horváth I. Petrichevich-Horváth.		Jósika	72
Gyórfi	40	Horváth de Lomnicza I. Horváth		Jósika br. 23, 55, 72, 73, 121,	125
Gyórfi br.	125	de Palócsa.		Jósika de Branyicska 125, 158,	159
Gyórfi de Losád	125	Horváth de Nagy-Várad 104, 105,	121	Jósika br. de Branyicska 158,	159
Gyórfi br. de Losád 12, 13, 22,	77	Horváth de Nagy-Várad és Telek	122	Jósika de Karánsebes	125
	121, 125	Horváth de Palócsa 14, 25, 26, 69,	70	Josintzi br.	144, 159
György de Tompa	36	Horváth de Palócz	14	Józsa	5
Győri	140	Horváth de Várad 41,	57	Juhos	140
Gyuka de Sebes	4	Horváth-Dragyutyevith	51		
Gyujtó	157	Horváth-Kovachich	19	Kabos 55, 56, 85,	86
Gyula de Sziget 144, 152, 157,	160	Horváth-Toldi	22	Kabos de M.-Gy.-Monostor 51,	52
Gyulai 40, 72, 85, 89,	140	Hosztothy	151	53, 55, 56, 142,	159
Gyulai gr.	149	Houchárd	158	Kachiandi	151
Gyulai gr. de Maros-Némethi	157	Huszár	70	Kaczér	4
	158, 159	Huszár de Brenhida	128	Kádár	140
Gyulai Sarkantus de Várad	70	Husztó 152,	158	Kajali de Kajal	159
Gyürky de Losoncz	158	Hutkai	140	Kakucsi de Felső-Kápolna	159
		Hyross	157	Kakucsi de Rápolt	68
				Kállai 5, 9, 54,	140, 148
Häger	124			Kálmándi	1
Hagymási	4	Igaz	148	Kálnoki	42, 71
Hajen	136	Ilgó	137	Kálnoki gr. 13, 19, 20, 106,	136, 159
Halasi	158	Illyefalvi	40	Kálnoki de Körispatak	69, 71
Haller 4, 35,	103	Illyés	86	Kálnoki de Sepsi-Körispatak	71
Haller gr. 126, 144,	158	Imecs de Imecsfalva	61	Kamarási 143,	158
Haller de Hallerkő 129, 144,	158	Imreh	106	Kandó de Kéménd	51, 53
Haller gr. de Hallerkő 126, 144,	158	Imre de Ders	158	Kanyaró de Ders	157
Haller de Hilib	93	Incze 85, 142, 143, 144, 149,	151	Kapi de Kapivár	152, 159
Halmágyi 51,	106	152, 158,	159	Kapp	124
Hamar	156	Incze de Kis-Görgény	156	Kapronczai	88
Hanvai	1	Incze de Lisznyó	158, 160	Karácsoni 152,	159
Hanaczkó de Abrudbánya	158	Incze de Nagy-Baczon	158, 160	Károly	140
Haranglábi	85	Inczédi 22, 56, 57,	104, 106	Károlyi 76, 92,	125
Hárcegi de H.-Szt.-Pál	158	Inczédi br. 13, 26, 54, 73, 121,	131	Károlyi gr. de Nagy-Károly	159
Harinai I. Farkas de Harina.		148		Karollyi	140
Harsányi 25, 104,	158, 160	Inczédi de Nagy-Várad 12, 13,	14,	Kassai 57,	140
Hatfaludi 19, 85,	147	55, 56, 73, 102, 104, 106,	158	Kászoni 87,	147, 148
Hatfaludi de Hatmannsdorf 68,	148	Inczédi br. de Nagy-Várad 12 69,	158	Kászoni de Csik-Nagy-Kászon	
Hatmanstorffer I. Hatfaludi.		Inkei	136	I. Bornemisza br.	
Hátszegi	115	Inkey de Pallin	136	Kászoni de Tolcsva és Pacsér	147
Havasdi	140	Irinyi de Iriny	14	Kászoni Nagy	147
Havasali	158	Irsai	147	Káthay	35
Hegedűs 142, 144,	157, 158	Issekutz	20	Katona 53, 85,	140, 144
Hegedűs de Lápos	85	Iszlai 39, 89,	124	Katona de Sáros-Berkesz	148, 159
Hegy	43	Iszlai de Iklánd	39	Katona de Galgó	85
Hegyési 20,	86	Iszlai de Iklód	39	Katona de Magyar-Sáros-Ber-	
Héjasfalvi	156	Iszlai de Iszló 39,	39, 121, 124	kesz 68,	85
Henczidai	70	Iszlai de Szabéd	39	Katsándi de Kohány	158, 159
Henter	45	Ivanczy 44,	109, 151	Keeseti	67
Henter br.	103	Ivanka de Draskócz	137	Keeskeméti	20
Henter de Sepsi-Szentiván	61, 158	Ivuly	122	Keczeli 73, 104,	148, 159

	Lap		Lap		Lap
Keczeli de Farnas	51, 52, 147, 149	Klebensberg gr.	149	Kövesdi l. Nagy alias Kövesdi.	
	152, 159	Klein	121, 123, 124	Krasznai	140
Keczer de Lipolcz	4	Klobusiczki	6, 7, 8, 149, 158	Krauss	35
Kéczkey	150	Kmita	152	Kudor	21
Kékesi	148	Kobori	59	Kufner	5
Kelcz	136	Kocsárdi	5	Kún	41, 72
Kelcz de Fületincz és Lócz	136	Kocsis	5	Kún br. és gr.	121
Kelló	86	Koczán	39	Kún gr. 20, 25, 73, 121, 148, 149	
Kemény	125	Kollek	20	Kún gr. de Kaál	157
Kemény br. 23, 24, 25, 51, 53, 56		Kolosvári	57, 158	Kún de Osdola 13, 26, 72, 121, 148	
69, 72, 87, 104, 105, 106, 125,		Kolozsvári l. Colosvári.		Kún gr. de Osdola 12, 24, 69, 147	
126, 142		Kolozsvári	51, 60, 61, 150	Kürthy	110, 136
Kemény de M.-Gyerő-Monostor	12	Kolumbán	150		
13, 22, 23, 55, 57, 69, 70, 77		Kolumbán de Olasztelek	77	Ladáni	140
102, 104, 106, 121, 126, 159, 160		Komáromi	5, 9, 39, 85, 89, 140	Ladányi	51, 53
Kemény br. de M.-Gyerő-Mo-		Komáromi de Belényes	85, 136, 137	Laffert	138
nostor 142, 143, 144, 159, 160		Komáromi de Belényes és Bor-		Lakatos	51, 53
Kemény gr. de M.-Gyerő-Mo-		berek	84, 89	Lam	36
nostor	159	Komenda	86	László	5, 9, 139
Kende l. Kendeffi.		Komornyik	21	Lázár	42, 103, 107, 108
Kendeffi	19, 71, 72, 77, 115, 122	Koncz de N.-Solymos	88	Lázár de Csik-Taplócza 12, 13, 19, 61	
Kendeffi gr.	24, 25	Konya	159	Lázár de Dálnok	93
Kendeffi de Malomviz 24, 25, 69, 71		Konyardi	140	Lázár de Dés	144, 158, 159
72, 122, 158, 160		Korda	147	Lázár gr.	24, 25, 72, 73
Kendeffi gr. de Malomviz 24, 144, 160		Korda br.	54	Lázár gr. de Gyalakuta	144
Kenderesi	4, 89, 122, 139	Korda de Boros-Jenő	152, 159	Lázár gr. de Szárhegy	142, 144
Kenderesi de Felső-Szálláspatak	20	Korda gr. de Boros-Jenő	121, 126	Lemény de Lemén	142
	122, 160	Kornis	125	Lemheszi	140
Kenderesi de Serél	121, 122	Kornis gr.	71, 125	Lengyel	77
Kenderis	122	Kornis de Borberek	68	Leonhard	121, 124
Kendi	70	Kornis gr. de Göncz-Ruszka 126, 157		Lészai	1, 13, 56, 73
Kenesei	160	Kornis de Ruszka	106	Lészai de Fogaras 55, 56, 69, 73	
Kerekes	160	Kornis gr. de Ruszka	128	102, 121	
Kerekes de Deés	35, 36	Kornis de Szentpál	43	Lészai de Szentmárton l. Lészai	
Keresztély	85	Koródi	147	de Fogaras.	
Keresztes	103, 122	Korongh	140	Lévai	129, 140
Keresztes de Várhegy	160	Kotsiss	77	Linkner	19, 148
Keresztes gr.	71	Kovach	58, 152	Lippai	140
Keresztesi	71, 129	Kovách de Ilosva	59	Listhy	27
Keresztesi de N.-Megyer	85	Kovachoczy 92, 107, 108, 139, 140		Liszkai	140
Kereszthuri	140	150		Liszi	27
Kereszturi	85, 88, 128	Kovács	55, 91, 93, 147, 152	Literati de Szentmárton l. Lészai	
Kertész	58	Kovács de Bözöd-Ujfalu	84, 88	szai de Fogaras.	
Kese	139	Kovács de Homoród-Almás	107	Lónyai	4, 6, 7, 125
Kessler de Kesslern	121, 124	Kovács de Kézdi-Vásárhely	93	Lónyai de Nagy-Lónya	44
Keszlern	124	Kovács de Maros-Vásárhely	127	Loranth de Inke l. Inkey de	
Ketheli	84	Kovács de Mező-Bánd	127	Pallin.	
Kinder de Freiberg	123	Kovács de Szőkefalva l. Szent-		Lorántfy	6
Király	20	miklósi.		Lossy	44, 109, 151
Király de Sepsi-Szt.-György 143, 157		Kovács de Zetelaka	67	Lovász de Nánás	142, 159
	158	Kováts	139, 140, 144	Lófi	88
Kis	1, 5, 51, 86, 91, 140, 152	Kovácsi de Hadad	157	Lökös	71
Kis de Kocsárd	5	Kozma	105	Lőrinczi	20
Kis de Szabadka	22	Kozma de Kézdi-Szt.-Lélek 51, 53		Lóventhal br.	149
Kis de Vajdafalva	140	Köblös	137	Luchdi	140
Kismarjai	4, 147	Köblös de Nagy-Várad	159	Luczai	68
Kispál	104	Kökös	86	Lugosi	86
Kispál de Sepsi-Szt.-Ivány és		Kökösi de Kökös	38, 40	Lukács	148, 158
Uzon	61	Köleséri de Keres-Ecer	143	Lukács de Borosnyó 142, 143, 152	
Kiss	61, 86, 88, 157, 159	Könczei	13, 20, 137	159	
Kiss de Altorja	84, 88	Könczei de Karatna 12, 13, 136, 137		Lukács de Demsus	72
Kiss de Kövend	84, 88, 89	Köpeczi	142, 144	Lukas	4
Kissevich l. Horváth.		Körmendi	3	Lukas de Lipolcz	4
Kissevich l. Horváth de Palócsa.		Körmöczy de Nagy-Ajta	141	Lupa	155
Kissling	121, 123, 124	Körösi de Magyar-Péterlak	61	Luzenski br.	55, 70
Kissling de Kisslingstein	123	Kőszegi	19		
Kistárkányi	4	Kőszegi de Galgóc	20	Macskási	23, 125, 148
Kiszeli	54, 86	Köteles	144	Macskási de Tinkova	22, 23
Kiszeli de Benedekfalva	51, 52	Kövesdi	1	Madaras de Kibéd	40

	Lap		Lap		Lap
Madochany	35	Mikó de Oroszfája	121	Nagyfalvay	151
Magi	122	Mikola de Kalata	55	Nagyfalvy	44, 109
Mágner	147	Mikola de Szamosfalva	158	Nagy Mihályi	4
Magyari	147	Mindszenti	4	Nagyváti	82, 83, 157
Maithini	6	Miske	22	Naláczai	23, 71, 72, 85, 115
Majthényi	136, 147	Miskólczi	40	Naláczai br.	55, 131
Majthényi br.	136	Miskólczi de Zalány	159, 160	Naláczai de Nalácz	55, 72
Majthényi de Kesellőkő	136, 146	Mocsári	14, 83	Naláczai br. de Nalácz	54, 69
Majthényi de Kesellőkő	136	Mocsonoki	140	Naményi	51, 52, 140
Majthényi de Kis-Majtény (Deés)	51	Módy	88	Nánási	20
	146	Módy de Poos	84, 88	Nánási I. Lovász de Nánás.	
Makai	140	Mogesch	124	Nápolyi de Felőr	85
Makkai	5, 144	Mohai	149	Náprádi	148
Makrai	72, 126	Mohai de Maros-Gezse	51	Náprádi de Fülöp	51, 52
Makrai de Viz-Szt.-György	142, 143	Moldován	88	Neczpáli	71
Málnási	144	Moldvai	140	Nemegyei	51, 53
Mándi de Mánd	85	Molnár	87	Nemes	20, 72, 139, 156
Mara	72, 88	Mólnos	40, 152	Nemes gr.	72, 73, 88
Mara de Felső-Szálláspatak	68, 69	Monoki	4	Nemes de Hidvég	71, 107, 157
	72, 152	Monoslay	27	Neussel I. Splényi.	
Máriatfi	126	Mósa	148	Nopcsa	115
Máriássy	24	Mózes	140	Nováky	152
Máriássy de Markus- és Batiz- falva	22, 24	Mózsa	84, 148	Nyári de Bedegh	151
Markó	158	Mózsa de Magyar-Sárosberkesz és Korulya	61	Nyiri	5
Markocsán de Macedonia	122	Munkácsi	140	Nyujtódi	70
Markocsány	122	Murányi	55	Nyujtódi de Rugonfalva és Szt.- Demeter	69
Markocsány de Vajdahunyad	121, 122	Murányi I. Weér.		Oláh aliter Dadai	86
Markos	69, 158	Muranyi I. Weér.		Olasz	51, 52
Markosfalvi	93, 127, 128, 139, 150, 156, 157	Murzai	140	Olasz de Benczencz	74
Maróthi	23, 87, 109, 121, 125	Muzsnai	144	Olasz de Raguzza	73
Maróti	40	Müller	124	Ombozi	148
Márton	13, 20	Nádasdi	44, 110	Oprez	92
Márton de Futásfalva	156	Nádudvari	72, 73, 121, 143, 159, 160	Orbán br. de Lengyelfalva	126
Martonosi	122	Nádudvari de Surány és Kis- Jenő	121	Orbók	41
Marussi	157, 158, 159	Nagy I, 40, 41, 51, 68, 86, 104, 128, 129, 136, 139, 140, 142, 148		Orbók de Kőkös	51, 52
Máté	5, 9	Nagy I. Kászoni Nagy.		Orczi br.	23
Máté de Havad	40	Nagy de Bikfalva	36, 139	Orczi br. de Orcz	22
Máthé	19, 20, 42	Nagy de Borosnyó	142, 144, 158, 159, 160	Ormankeözy	107, 108
Maurer	36, 69, 124, 159	Nagy (Borsai) de Borsa	12, 13, 72, 73, 77	Orosz	54, 91
Maurer de Ürmös	26	Nagy de Bölkény	102	Ostrosith de Giletincz	77
Medgyes	142, 157	Nagy de Cserefalva	40	Osváth	148
Méhes	142, 143, 152, 158	Nagy de Déva	139, 140	Osváth de Torda	56
Ménasági	147	Nagy de Gyöngyös	136	Othományi	139
Menyhárt	39	Nagy de Hunyad	140	Ozdi de Gálfalva	35
Menyhért	5	Nagy de Kaál	77, 93	Ördög	55, 68
Mérey	8	Nagy de Köpecz	152	Örvéndi	82, 157
Merse	4	Nagy de Medesér	73	Paar	42
Mester de Szakmár	87	Nagy de Nyárad-Gálfalva	144	Pákei de Páke	152
Mészáros	21, 87	Nagy de Petk	70	Paksi	40, 159
Mezei	71, 86	Nagy de Podolya	140	Pál	86
Meznik	85	Nagy de Radnótfája	56, 159	Pál de Barót és Nagy-Bacson	144
Miczbán	1	Nagy de Sepsiszentgyörgy	120	Pál de Bethlenfalva	77
Mihálcz	103, 125	Nagy de Sombor I. Sombori de Magyar-Nagy-Zsombor.	38	Pál de Gyulaféjérvár	150
Mihálcz de Gelencze	85, 142	Nagy de Szotyor	136, 138	Palatics	72, 120, 124, 125
Mihály	5, 147	Nagy de Tasnád	72	Palatkai	72
Mihály I. Nagy alias Mihály de Kászón		Nagy de Tyukod	72	Palatkai de Magyar-Palatka	25, 68, 69, 72
Mihályi	157	Nagy de Vizakna	72	Pálffi	22, 70
Mike	103	Nagy-Kalás de Vály	21	Pálffy de Erdőd	40, 110, 151
Mikes	23, 125	Nagy alias Gonza I. Gonza alias Nagy de Szentmárton.		Pálffy de Gagy	23, 25, 39, 69, 121 124, 125
Mikes de Zabola	71	Nagy alias Kövesdi	140	Pálffy de Tarcsafalva	23, 25
Mikes gr. de Zabola	126	Nagy alias Mihály de Kászón	147	Pálffy de Tarcsafalva és Gagy	69
Miklós	143, 152			Pálffy de Vereskő	69
Mikó	4, 40, 56, 105, 125			Palócsay I. Horváth de Palócsa.	
Mikó de Csik-Zsögöd	104, 106			Pállos	105
Mikó de Hidvég	54, 71, 121, 124				
Mikó gr. de Hidvég	126				

	Lap		Lap		Lap
Palotzi	157	Rác de Galgó 54, 57, 68, 72, 84	85, 86, 147	Sárközi	56
Pálosi de Udvarhely	91	Rác de Kozárvár	85	Sarközi I. Colosvari alias Sárközi.	
Pántos	139	Rác de Temesvár	85	Sarmasági de Sarmaság	85
Pap	20	Rác de Tövis	84	Sárosi	40
Pap de Benczéd	88	Rác de Tuson	84	Sárosi (Zarosi) de Várad	15, 30
Pap de Ilonda	84, 86	Rádai de Ráda	159	Sarosi alias Barabás de Várad	73
Pap de Margita	86	Radecius	27	Sarossi	107
Pap de Szathmár 60, 61, 142, 143		Radnótfái-Nagy I. Nagy de Rad-		Sárvári	158
144, 151, 152, 157, 158, 159, 160		nótfája.		Sattler	5
Pap de Szoboszló	152, 158	Radoll	140	Scheck	124
Pápai	51, 53, 67	Radvan	140	Schelker	123
Patai de Bája	152	Rafai	40	Scherius	124
Pataki	140, 158	Ragályi	14	Schirmer	123, 124
Pataki de Deésfalva	93	Ragályi de Ragály és Kis-Csoltó 12, 14		Schirmer de Brassó	123
Pataki de Sárospatak	40, 51, 52	Rain	122	Schmidt	124
Patkay	141	Rákóczi	4	Schneider	124
Patocsi	122	Rákoczy de Felső-Vadász 44, 110, 151		Scholler	5
Pattantus	58	Rákosi	40	Sebes I. Zilahi Sebes.	
Pávai	68	Rákosi de Felső-Rákos	93	Sebestyén	67
Paxi	140	Raksányi I. Turóczi de Csapó.		Seivert	123
Pázmány	44, 109, 151	Rápolti	37	Seiwert (Severinus) 121, 123, 124	
Péchy	3, 35, 40, 74, 90, 147	Rápolti de Peselnek	37, 38, 57	Sellyei	140
Péchy de Kolozsvár	84, 87	Ráskey	1	Semsei	140
Péchy de Kolozsvár és Pécs-		Rátoni	102	Sényi de Nagy-Unyom	135, 136
ujfalu	87	Rediger	149	Sennyei	110, 151
Péczeli	143	Regnit	85	Sennyei de Kis-Sennye 44, 109, 151	
Pekri	40, 147	Rélig	86	Serafin	123
Pekri gr.	23, 121	Réti	148	Serédi	8, 103, 130
Pekri de Petrovina	20, 61	Rettegi	56, 85	Serédi de Görcsön	129, 130
Pelei de Érmindszent 85, 147, 148		Rettegi de Kisbudak és Retteg 50		Severinus I. Seiwert.	
Pelejthei	4	Révai de Vásárhely	40	Sidó	89
Perecseni	140	Reviczky	151	Sigmond	86, 105
Perényi	11, 69, 70, 72	Réz	105	Sigmond de Alsó-Szt.-Mihály-	
Perneszi	14	Réz de Csapó	61	falva	93
Petényi	140	Rhédei gr.	23, 24, 76	Siklódi	102
Péter	129	Rhédei de Kis-Rhéde 12, 14, 121		Simandy	151
Péterfi de Kibéd	93, 158	Rhédei gr. de Kis-Rhéde 143, 144		Simatits	36
Pethő	136	Ribiczei	1, 20, 51, 122	Simén	37, 39, 86
Pethő de Gerse	27	Ribiczei de Ribicze 121, 122, 126		Simén de Sárd 38, 39, 121, 124, 126	
Petki	57, 71, 140	Rimai de Gidófalva	158	Siményfalvi	13
Petki de Csik-Csicsó	76	Rittern	124	Siményfalvi de Siményfalva	22
Petre de Galambfalva	37	Rokász	40	Simkowith	27
Petrichevich de Radoch	124	Romoz	130	Simon	21, 53, 103, 140
Petrichevich-Horváth 26, 39, 53, 87		Rosnai I. Sombori de Magyar-		Simon de Bonyha	142
103, 104, 124, 148		Nagy-Zsombor.		Simon de Csik-Szt.-Király	93
Petrichevich-Horváth de Széplak 22		Rosnyai	129	Simon de Dézsfalva 102, 104, 150, 159	
54, 121, 124		Róth	123	Sipos	38, 140
Petróczi	121	Rozsnyai	148	Sipos de Léczfalva	107
Petrovai	23	Ruszkai	140	Sófalvi	140
Pláthi	70	Ruszti	50	Solymosi	88, 143
Pócsa de Hatolyka	57	Rutka	88	Solyom	89
Pogány	72, 149	Sachsenfels I. Binder.		Solyom de Felső-Torja . 84, 88, 89	
Pogány de Cseb	85	Saint-Martin br.	20	Solyom de Felső-Torja és Kézdi-	
Pongrácz	72, 104, 136	Sajgó de Bogdány	158	Polyán	89
Pongrácz de Szentmiklós és		Sala	121	Solyom de Kézdi-polyán	88
Óvár	61, 69, 72	Sala de Trencsény	143, 158	Solyomkői	60
Popsa	140	Salamon	143	Somai	51, 67
Porst	5	Salánki	55, 68, 149	Somai de Delló-Apáti	51, 52
Posa de Besenyő	73	Sándor	88, 104, 124, 126	Sombori	55, 125, 148, 149, 157
Posgay	44, 109	Sándor de Csik-Szt.-Domokos 19, 20		Sombori de Magyar-Nagy-Zsom-	
Pospesser	152	21, 106		bor	51, 52, 53, 55
Pozsonyi	106	Sándor de Csik-Szt.-Mihály 20, 61, 93		Somi	88
Putnoki	93	Sándor de Farczád	5	Somlyai	53
Pyber	44, 109	Sándor de Kénos 23, 25, 26, 39, 121		Somodi	102
Pyrker	105	124, 125		Sonntag I. Szontágh.	
Rác 5, 13, 84, 121, 140, 148, 157		Sangerhausen	123	Soós	6, 152
158		Sárdi	9, 61	Soós de Sívár és Ráska	1, 2
Rác de Bolgárfalva	54			Sóri	67
				Soterius	124

	Lap		Lap		Lep
Sövényfalvi	143	Szentiványi de Iklód-Szt.-Ivány	40	Tárkányi	4
Splényi br.	23	Szentiványi de Sepsi-Szt.-Ivány	38	Tárnok de Macskás	70, 72, 125
Splényi de Miháld	23		40, 136, 137	Tarsoly	51, 53
Splényi br. de Miháld	22	Szentkereszti	121	Tatai	152
Spatai	4	Szentkereszti br.	55, 125	Tatraszi	84
Stépán de Várad	69, 70	Szentkereszti de Zágon	54, 55	Tatraszi de Tatras	68
Stompfeld	5	Szentkereszti br. de Zágon	54	Tatrosi	104
Strobel	126	Szentkirályi	89, 157	Tavaszi de Szászfülpös és M.- Bölkény	101
Suba de Géges	85	Szentkirályi de Komjátszeg	93	Téglás	5
Suhnál	140	Szentmarjai	21, 27	Téglási	159
Suki	22, 40, 57, 69, 124, 125	Szentmarjai de Erdőtelke	51, 52	Teke de Köblös	53
Suki de Alsó- és Felső-Zsuk	69	Szentmiklósi alias Kovács de Szókefalva	106	Telegdi	125
Suki de Zsuk	22, 69	Szentpáli	92	Telegdy	44, 109
Sulyok	13, 51, 70, 72	Szentpáli de Homoród-Szt.-Pál	159	Telegdy de Telegd	142
Sulyok de Lekes	4	Szentpéteri	140	Teleki	128, 129
Surányi	125	Szép de Szárazajta	40	Teleki gr. 14, 23, 24, 25, 26, 54, 69 70, 71, 72, 105, 122, 160	14, 70
Sükei	43	Szepessi	14	Teleki de Szék	14, 70
Sükösd de Nagyteremi	76	Szerdahelyi de Bodroghköz	4	Teleki gr. de Szék 12, 69, 142, 143 144, 160	
Sylvester de Tarcsafalva	159	Szeredai	122	Te.mérdek I. Jeszenszky de Nagy- Jeszen	140
Szabédi	102	Szereday	2, 8, 35, 43	Terletzki	140
Szabó 5, 59, 89, 102, 105, 140, 142 143, 144, 158		Szigethi	124, 144	Thelegdy	44, 109, 151
Szabó de Abrudbánya	157	Szigeti I. Gyula de Sziget		Thombold	39
Szabó alias Bája I. Bája de Borbátviz		Szilágyi 140, 142, 143, 144, 148, 152 158, 159, 160		Thorea	140
Szabó de Csik-Szt.-Márton	104	Szilágyi de Ákosfalva 51, 53, 93, 148		Thuregyházi	140
Szabó de Csik-Szereda	54	Szilágyi de Szaniszló	85	Thuri	50, 140
Szabó de Rét	159	Szilasi	125	Thúry de Nagytúr	26
Szabó de Sáros	152	Szilási de Szilas és Pilis	12, 14	Thurzó de Bethlenfalva	27
Szabó de Torda	28	Szilvási	68, 84, 121, 123	Tiszabecsi	75
Szabó (Zabó) de Várad	15, 30	Szilvási de Kecsed-Szilvás	85	Tohádi	88
Szacsvai	68	Szilvási de Kecsed-Szilvás és Cseszelinczk	84, 85	Tokai	77
Szakács	87	Szilvássai	115	Toldalagi	156
Szakácsi	159	Szimmer	123, 124	Toldalagi gr. 24, 41, 57, 70, 121	124
Szalánczi	57, 71, 76, 89	Szindi alias Albertffi de Vécs	57	Toldalagi de Iklód	124
Szalkai	140	Szoboszlai	140	Toldalagi de Nagy-Ercse 25, 55, 69 70, 152, 156	
Szamosi	140	Szodorai	149	Toldalagi gr. de Nagy-Ercse 24, 69 142	
Szaniszló de Borberek	91, 82	Szombatfalvi	22, 45, 86, 87	Toldi gr.	54, 72
Szaniszlói	85	Szombathfalvi de Szombatfalva 20, 36		Toldi de Nagyszalonta és Fe- kete-Bátor	72
Szántó de Nagy-Enyed	152	Szombati	142	Toldi gr. de Nagyszalonta és Fekete-Bátor	69, 148
Szarka	5	Szontagh de Zabár	138	Tolnai	41
Szarvadi de Botháza	51, 52	Szontágh de Zabár és Igló 136, 138		Tolnai de Selye	38, 40
Szarvasi	102	Szotyori de Szotyor	39	Tolnai de Selye és Szentlászló 39	
Szász	5, 61, 142, 152, 159	Szöcs	19, 72	Tolvaj de Menyó	102
Szász de Komolló	144, 159	Szöcs I. Fejérdi		Tomco	151
Szász de Vargyas	151, 152	Szöcs I. Rettegi	20	Tomori	125, 140
Szaszáni	140	Szökellő	140	Tompa de Kis-Borosnyó 70, 143, 144 157	
Szathmári 61, 140, 142, 143, 144 157, 158, 160		Szöllőssi de Szöllőske	21	Tordai 39, 72, 88, 124, 152, 158	
Szathmári de Póka	39	Szönyi	54	Tordai de Somogyom 40, 84, 85, 88	
Száva de Gogány-Váralja	19, 20	Szörényi de Szörény	155	Torma	55
Széchy de Gálszécs	4	Szövérdi	117, 118	Torma de Girolt	68
Szécsi	55	Sztrigyi	60	Tornya	72
Szegedi	136, 152, 159	Szucsáki de Erdő-Csinád	159	Tornya de Toronyfalva	144
Székely	42, 71, 103, 136, 144	Szucsáki de Szucsák	68	Toroczkaik 23, 39, 70, 72, 77, 85, 103 104, 124, 125, 128, 140, 159	
Székely de Boros-Jenő	142, 143	Szunyogh	136	Toroczkaik gr.	105, 142
Székely de Dálnok	137	Szunyogh br.	70	Toroczkaik de Toroczko-Szt.- György 38, 39, 102, 103, 121 124, 126	
Székely de Fiatalfalva	109	Szücs I. Rettegi		Tóth 51, 52, 102, 129, 135, 136, 140	
Székely de Kilyén	51, 52	Szürthey	1, 4	Tóth de Angyalos	144
Székely de Peselnek	29	Tah	27	Tóth de Sóváradya	102
Székely de Pókakeresztur	61, 68	Takács de Vincz	144		
Székely de Szilágy	102	Takó de Bölön	26		
Szekeres	148	Tamásfalvi	1, 55		
Szemere	14, 83	Tamási	40		
Szénási	68, 87	Tankó	5		
Szentandrassy de Csikmádé- falva	44, 109	Tarczai	148		
Szentessi	140	Tarczali	140		
Szentiványi 19, 39, 40, 72, 121, 136 137					

	Lap		Lap		Lap
Tóth de Szt.-Anna	121	Vajda de Csernáton	142, 159	Vita de Disznajó	93
Totházi	1	Vajna	5, 9, 42	Vitályos	41, 88
Tőke	142	Vajna de Kovászna	41	Vitéz	54, 70, 72, 158
Tőke de M.-Vásárhely 143, 159, 160		Vajna de Páva	38, 41, 85	Vitéz de Bikal és Tamásfalva 54	
Tömpe	85	Vajna de Zabola	41	Vitéz br. de Bikal	54
Török 4, 54, 101, 102, 139, 140, 141		Vajvoda I. Zathureczky de Alsó-Zaturcsa		Vizi de Altorja	88
	149, 151	Vakocs	5	W agner	147
Török de Kadicsfalva 20, 25, 36, 37		Valkai de Gyula	55	Waldhüter I. Adlershausen	
	84, 88, 104	Vályi	42, 43, 142	Wanckel de Seeberg	123
Török de Kömle	6, 7, 8	Vankai	85	Wass gr.	23, 24, 26, 57
Török de Surány	54	Váradi	51, 83, 85, 102, 140	Wass de Czége 23, 72, 144, 159	
Tőtőri	56	Váradi de Csapó	70	Wass gr. de Czege	22, 160
Tőtőri de Tőtör	20	Váradi de Kecset és Budak	102	Wayrauch	123
Trandafir	61	Váradi de Kéménd	126	Weér	72, 149
Tsétsi I. Csécsi		Varga	129	Weér de Körös-Tarcsa 24, 25, 26	
Tulok	136	Várkonyi	150		68, 69, 72
Tulok de Pósfalva	136	Váró	40, 157	Wersendy	109
Túri	105, 126	Vas	39, 104, 140	Wesselényi	6
Turkovitz I. Csepregi Turkovitz		Vásárhelyi	143, 157	Wesselényi br.	24, 25, 123
Turóczi (Raksányi) de Csapó 13, 57		Vass	85, 86	Wesselényi de Hadad	24
	104, 106	Vay	70, 82, 83, 157	Wesselényi br. de Hadad 24, 126	
Turós	143	Vay br.	105		142, 144, 152, 159, 160
Tuzson	93	Vay de Vaja és Luskod 12, 13, 14		Wildburg gr.	19, 20
Túri	41, 122		24, 25, 26, 69, 70	Winkler	152
Túri de Boros-Jenő	121	Végh	51, 53	Z áborszky de Zábor	137
Túri de Sarkad	38, 41, 57, 121	Velits de Lászlófalva	93	Zalasdi	128
Tyifor	68	Vér de Murony	70	Zambler de Al-Csernáton 20, 38, 42	
Tyukodi I. Nagy de Tyukod		Verancsics	27	Zámbó	56, 86
U dvarhelyi	160	Verebélyi	140	Zámbó de Kalota-Szt.-Király	
Udvarnoki	140	Veres	56, 103, 122, 130	(Felső-Ór)	55, 56
Ugra	140	Veres de Dálnok	142	Zárosi I. Sárosi de Várad	
Ugrai	172	Veres de Nagy-Várad	51, 53, 56	Zathureczki	20, 21, 138
Ugron	103, 152	Veres de Várad	51, 55, 56, 149	Zathureczky de Alsó-Zaturcsa 93	
Ugron de Ábránfalva 12, 22, 24, 25		Veres de Várad és Farnas 50, 51			136, 137
	69, 126	Veresmarti	159	Zayk	114
Ujfalusi	85	Verestói 142, 143, 144, 152, 158, 159		Zbugyai	4
Ujfalvi	56	Verestói de Csér 142, 143, 144, 157		Zendi	140
Ujlaki	27, 51		158, 159	Zeyk	106, 115
Ujvári	85, 140	Veress	147	Zeyk de Zejkfalva 19, 21, 24, 104	
Ujvári de Érsekujvár	85	Versényi	86		105, 152
Ujvárosi	137	Vida	20	Zichy gr.	25
Undi	140	Villi	84	Zilahi Sebes	143, 144
Utzás de Vizakna	77	Vincze	4	Zoványi	142, 160
Uzoni	58	Vinkovith	151	Zrinyi	27, 110, 151
Ürményi	136	Viski	86, 151	Zrinyi I. Szörényi	
V adas	73	Viski de Rettég	51, 53, 84, 85	Zuccony	44, 109
Vadasdi	43, 140	Viski de Rööd	85	Zuthori	68
Vaechtler	151	Viski de Sárvár	85	Züllich	88
Vajda	1, 102	Viski de Töök	85	Zsolnai	138
		Vita	72		

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Bocskay-utca 9. sz.

Megjelenik minden hó
15-én.

Genealogiai Füzetek

Családtörténeti folyóirat.

A „Genealogiai Füzetek”
előfizetési ára:

Egész évre 8 kor.

Félévre 4 „

Egyes szám ára . . . 1 „

— SZERKESZTIK ÉS KIADJÁK: —

CSIKSZENTMIHÁLYI SÁNDOR IMRE ÉS KÖRÖSPATAKI ÉS KÖPECZI SEBESTYÉN JÓZSEF.

A kismarjai Bocskay család.*

Lépkedjünk vissza a történelem barázdáján, haladjunk 300 évet a véres göröngyök között. Állapodjunk meg Básta sötét alakjánál, kinek gyűlöletes nevéhez Erdély átka tapad. 1603-ban vagyunk; szomorú és gyászos emlékü év! A szívtelen, zsarnok és gyáva osztrák soldateska már négy év óta folytatja irtó háboruját az erdélyi magyarság ellen, rendszeresen gyilkol és pusztít. Néptelen a vidék, letarolva, kipusztítva, felégetve a határ. Boldogság volt, ha egy arasznyi helyen valaki szánthatott, és minő szántás volt az: a földmivelő maga vont a igavonó baromként a keserű gúny és fájdalom által *Básta szekérének* nevezett ekéjét! A haza vezető férfiai ott hullottak el a véres harcokban, vérpadon és bitófa alatt vagy messze idegenben ették a bujdosás, számkivetés keserű kenyerét.

Székely Mózes, a fejedelem, ott esett el az erdélyi nemesség színe javával a brassói papirmalom mellett; Básta levágta fejét, karóra huzatta s diadalmi jelvényként tűzette ki Rádul moldvai vajdasátra elé, majd Brassóba vitette és a kóbor kutyák elé dobta: eledelül!

Vérpadon hullt le Tot-házi Mihály kolozsvári bíró és Hamvai György feje. Bitófán múlt ki Vajda Miklós, Boronkai, Kálmándi, Csiszár és Kis Farkas. Átkos kéz fojtá meg Tamásfalvi János főkapitányt és Ribiczai főspánt. Lészai Farkast, Nagy Tamást, Tamásfalvi Lászlót s másokat Básta a legkeresettebb kinok közt végeztet ki.

Dühöngött az önkény, tombolt őrült szenvedélye. A levert, leigázott, meggyalázott Erdély nyögött és hallgatott, vágyva, szorongva, remélve a megszabadulást. És nemsokára elkövetkezett az, mert el kellett következnie!

A bujdosók kisdéd csapatja nem nézte tétlenül

* Egyidejűleg — némi eltérésekkel — közlöm a Maros-Vásárhelyi megjelenő *Bocskay-Emlékkönyv*-ben is. Szerző.

a haza tátongó sebeit, vezért keresett, ki összeszedje a szétmállott hadat; fejedelmet, ki gyámolítsa az elárvult hazát. Önzés és nagyravágyás nélkül léptek az urnához, melyből — ép most 300 éve — *kismarjai Bocskay István* neve került elő.

BOCSKAY ISTVÁN ARCZKÉPE.

(Bihari főispán korából. — Caymox Boldizsár egykorú metszete. Az Országos Képtár metszetgyűjteményében. Dr. Szalay—Baróthi: »Magyarorsz. története« cz. mű után.)

A kishitűek kételkedéssel néztek Bocskay vállalkozása elé, nem hitték, hogy „egy egyszerű nemes oly hatalmas császár ellen végrehajtsa azt, mibe kezdett”, kételkedtek benne, mert még nem ismerték súlyos kardját, nem ismerték erejét, a melylyel merni akart és akarni mert.

A szultán drága kardot küldött Bocskaynak: „tudjad, hogy valakinek ezt oldalára kötik, annak sem pénze, sem hada el nem fogy. Ha e végre kötöd fel, boldog lész, győzdelmes lész”. És a győzdelmes Bocskay Bécs falára írta fel a kért béke pontjait. (Bécsi béke 1606. ápril 25.)

Családaink eredetéhez fűződő mondák közül legismeretebb épp a Bocskay családé, melynek eredetét hat más családdal együtt a II. Endre alatt élt Mic bánhoz kötik. Mic bán né legyalázott és elkergetett egy koldus asszonyt, a miért három ikergyermeknek volt anyja; az Isten azzal büntette meg Mic bán nejét,

hogy egy év múlva hét fia született egyszerre. Szégyenében hat gyermekét egy vénasszonyra bízta, hogy veszze el őket. A férj azonban fölfedezte a dolgot, a hat fiut titkon fölnevelte s mint felnőtt ifjakat vitte anyjuk elé. A hét Mic bán-fiú hét családnak lett ős-atyja; ezek a Bocskay,¹ Csapy, Szürthey, Soós, Ráskay, Észényi és Kövesdi családok. E mondával legelőbb Bocskay Gábor egeresi (Kolozs m.) siriratán találkozunk,² de följegyzi Szamosközi István és Alvinczy

¹ Lásd: Wagner Károly: *Collectanea Genealogico-Historica Illustratum Familiarum*. Dec. IV. Poson 1802. Podhrazeky József: *Boeskai I. nemzetségről*. Tud. Gyűjt. 1837. XII. 58—62.

² Turul 1889. évf. 30.; Szirmay: C. Zemplin not. topogr. 68. — Hetilap 1853. 32. sz. — Soós Elemér ny. honvédezedes kéziratából veszem át a sírkő magyar fordítását:

Péter³ is. A rege színhelyét hol a Zemplén vármegyei Purustyán várában, hol pedig a Kolozsvár közelében fekvő egeresi várkastélyban keresik.⁴

E monda ma már nem szorul czáfolatra, jelentőséget annak ki sem tulajdoníthat.

Még két körülményről kell megemlékezni, melyek a család eredetének kutatására zavarólag hatottak. Az egyik Anonymus tudósításán alapszik. Béla király jegyzője írja ezeket: „ugyanis a Bolár földről jövének némely nagynemes urak, az izmaeliták nagy sokaságával, kiknek nevei valának: Bila és Boku, kiknek a vezér Magyarország különböző helyein adott földeket, s azonkívül azon várat, melyet Pestnek neveznek, örökre átengedé. Bila és *Boksu* pedig, kiknek nemzetségéből Ethei származik, tanácsot tartván, s a magukkal hozott nép kétharmadát a nevezett vár szolgálatára rendelék, egyharmadát pedig tulajdon maradványokká hagyták.”

(57. fejezet.) Szabó Károly magyarázata révén („*Bocsu*“) kezdték a Boksa nemzetség őst e Boksu-ban keresni, a név hasonlóságára alapított nézet azonban szerencsére nem sokáig tarthatta magát s csakhamar be kellett látni, hogy e bolgár eredetű és izmaelita vallású Boksuhoz a Boksa nemzetségnek mi köze sincs.

Zavart idézett elő az is, hogy a XIV. sz. elején a Csapy család tagjai a leleszi konvent előtt IV. Bélától 1261-ben kiállított oklevelet mutattak fel, mely szerint ősiük *Nyárad* (Narad) ausztriai nemes volt, ki 3000 németet vezérelt hazánkba. Az oklevélről azonban kitűnt, hogy hamis.

Bizonyos, hogy a Bocskay, Agocsy, Szereday, Esztényi, Gál-széchy, Soós és Csapy családok egy közös

Bocskai Gábor hamvait fedi e sirkő
Édesen alvónak módjára itt nyugszik ő
Alig érte el élte tavaszát
Már is enyészet ölébe ment át.
Nemzetsége Miezbán Simontól veszi eredetét
Hazát gyarapítja egy ivású magzata hét.
Szülő anyja hatot kitétetni rendeli
De Miezbán vivőjével találkozik, kideríti
A csecsemőket Miezbán jobb kezekre bízván,
Titkon nevelte, neje erről mitsem tudván,
Felszerdtültek gyarapítják családjának fáját
Istenfélő Bocskai ezektől veszi származását.
Jobb sorsra méltán érdemesebb lehetett volna
Tanítja kegyes életü erényes családjá.

³ Executiva Principales, azaz Halotti pompa, melylyel . . . Károlyi Zsuzsánna Erdély s Magyarországi Fejedelemszszonyának . . . földben takarításakor utolsó tisztesség tétetett 1622-dik esztendőben. Fejérvár. 1624. 217–219. l.

⁴ *Ázody L.* Erdély nev. családai 49 l. u. a. Történelmi Regék 136. l. u. a. Erdély régiségei 199–200. l. *Nagy Iván:* Magyarorsz. családai II. 128. l. *Tóth Béla:* Mendemondák 30. l.

törzsből: a *Boksa* nemzetségből veszik eredetüket. E nemzetség V. István király alatt kezdi szereplését, 1266–1267-ben Feketehalom ostromában segítik őt. Táblázatunk élén álló Tamás hasonnevű unokája már előkelő hivatalt visel e korban: a királyi mosónépek comes-se s mint ilyen szerzi meg maga és testvérei számára a zempléni várhoz tartozó Kengelteki földjét.⁵ A család előkelő összeköttetései vall, hogy ugyanez időben Miklós erdélyi vajda őket rokonnainak nevezi.⁶

1280-ban kapják Simon comes fia cserevásáron Barani és Dyüryg nevű birtokaikat, 1284-ben pedig IV. László királytól az ungmegyei Rath nevű birtokot adományban. A következő évben Sóvár, Sópatak, Delne, Zarbout és Chedezdeth nyerik királyi adományban, majd pénzen vásárolják meg Loránd nádor fiától Hunka, Boz, Kuesd és Strutat.⁷ Ekkor már tekintélyes vagyoni birtokosai és nemcsak féltékenyen, hanem legnagyobb egyetértéssel őrzik azt. I. Simon fiai és unokái félszázadon át osztatlanul birják javaikat. Pedig 1329-ben Szabolcs-, Zemplén-, Heves- és Ung vármegyékre kiterjedő 38 községen osztozik a nemzetség.

A nemzetség előkelő szerepét, nagy kiterjedésű birtokai-kon kívül az is igazolja, hogy 1259-ig a leleszi konvent pátronátusát viselik.

A nemzetség körletén belül Simon comes fiától Dénestől ágazik ki a Bocskay család; a Bocskay nevet az 1405. körül élt János veszi fel. Ennek unokája *I. Péter* Horvátországba szakadt és az ottani Razina váráról írta előnevét. Szlavoniai albán és Körös vm. főispánja volt.⁸

III. *Simon* szerzi meg a biharmegyei

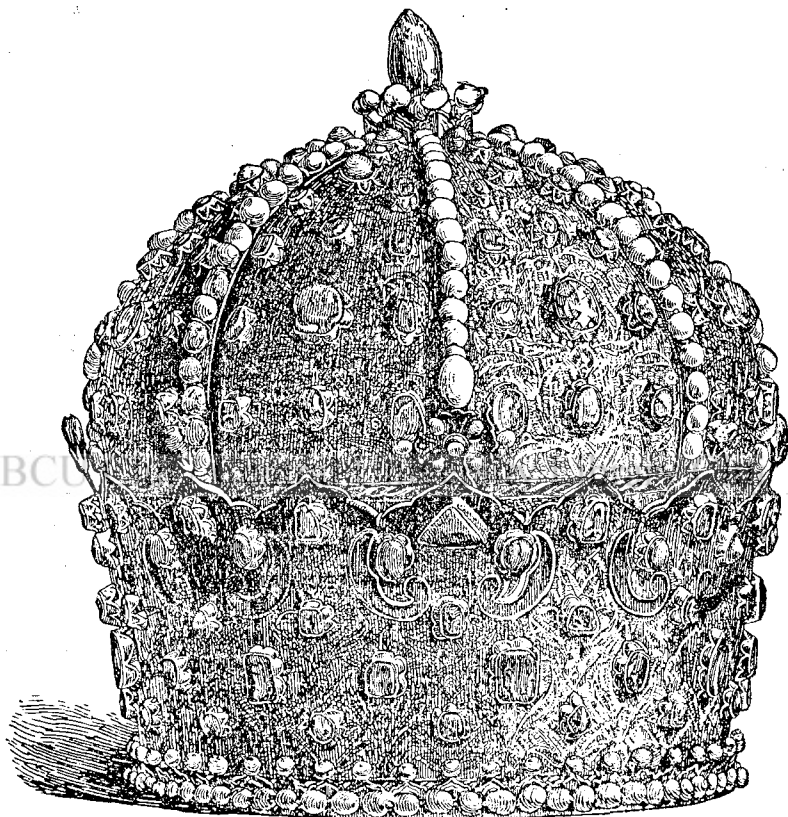
Kismarját s alapítja az innen nevezett ágazatot, fia IV. György, Miksa király titkára és tanácsosa volt, részt vett Dobóval Szamosujvár védelmében. Majd Miksa ellen fordul és 1568-ban pártot szervez János Zsigmond részére. Bujtogatása azonban kitudódik és Erdélybe kell menekülnie, hol 1531-ben meghal, jószágait pedig nótán veszti. Ő tekinthető a fejedelmi ház törzseül. Egyik leányát *Erzsébetet* Báthory Kristóf fejedelemhez adja nőül, másik leánya *Krisztina*, Báthori Gáborné anyjává lőn és *Judit* Bánffy Kristóf feleségévé lesz. Fia pedig a halhatatlan emlékü *Bocskay István* fejedelem, ki a magyar alkotmány védelmére, hazája állami lételének biztosítására, a vallás- és lelkiismeret sza-

⁵ Wenzel: Árpádkori új okmánytár VIII. 341.

⁶ U. o. XII. 207.

⁷ Fejér: Codex diplomaticus regni Hungariae V. 3. 51, 249. A Zichy család okmánytára I. 64.

⁸ Tört. Tár. 1896. évf. 524, 525.

BOCSKAY ISTVÁN KORONÁJA.

(Az 527 arany = 1.88 kilogramm súlyú arany koronát jelenleg a bécsi császári kincstárban őrzik. Dr. Szalai-Baróthi: »Magyarország története« című mű után.)

badságáért az erdélyi fejedelmek közül elsőnek fogott fegyvert és győzelmeinek eredményét a bécsi és zsitvatoroki béke pecsételte meg.

Tetteit a történetíró van hivatva megörökíteni, ezért élete körülményeire nem terjeszkedek ki,⁹ csak mint genealogiai adatot jegyzem meg, hogy 1557. jan. 1-én született Kolozsvárt, 1605. febr. 20-án Erdély fejedelmévé választatik és 1606. szept. 24-én birodalmi herceggé lőn. (Kir. könyv. V. 766.) 1606. decz. 29-én hunyt el a nagy fejedelem, a halott eltakarítása azonban csak egy hónap múlva történt meg, mert előbb bevárták az atyafiság egybesereglését. Már csak 300 éves multjánál fogva is érdekes Bocskay István haláláról szóló jelentés, melyet a fejedelem udvarának főemberei „suae Seneritatis testamentarii“ irtak Berzeviczi Miklóshoz, a fejedelem egyik rokonához. A gyászjelentést a Berzeviczi család lomniczi levéltárában őrzik, szószerinti tartalma ez:¹⁰

Generose Domine, Amice Nobis observandissime! Servitorum nostrorum paratissimum commendationem.

Áldja meg a szent Isten Kegyelmedet kívánsága szerint való sok jókkal. Elhitűk, ez ideig lehetett Kegyelmednek értékére az ő kegyelme üdvözült Urunknak Fejedelmünknek, mindnyájunknak nagy keserűségére ez árnyék világból való kimulása, kinek tartozásunk szerint, utolsó tisztességére és böcsületes temetésére

gondunk lévén, amiképen ő Felsőge testamentumába annak helyét Erdélyben, mint kedves hazájában, Gyulafejérvárott, ugymint a régi boldog emlékezetű fejedelmeknek temetkező helyökön rendelte hogy legyen, szándékunk az, hogy az februáriusnak első napján innen Kassáról az ő Felsőge böcsületes testével megindulunk. — Tudván azt, hogy Kegyelmed is az ő Felsőge familiájának nem idegen, hanem ő Felsőgének vér szerint való atyáafia, akarók Kegyelmednek is bizonyosan értékére adni, és megtalálni írottan feletti szeretettel: Kegyelmed ad diem 30 Januarii, ugymint igaz vér és atyafi az ő Felsőge böcsületes teste mellé jűjjon be Kassára, a mikor az ő böcsületes testivel az ő Felsőge házából a templomba kiindulván, harmad napján ugyanonnat az templomból, ugymint februáriusnak első napján az útnak indul-

hassunk; a hol az ő Felsőge böcsületes testinek méltó tisztességét ékesitse meg Kegyelmed is jelenlétével, kit mi is állapotunk szerint Kegyelmednek minden időben igyekezőnk megszolgálni. Hogy pedig ez ideig Kegyelmednek tudására nem adhattuk, semmi nem egyéb volt az oka, hanem az üdönek rövid voltának és az országnak sok külömb-külobbféle szükségének és az szent Istenben boldogult kegyelmes Urunknak utolsó tisztességének előttünk álló foglalatosságának tulajdonitsa. Bene valeat. Datum Cassoviae, 26 Januarii, 1607. Ejusdem G. D. Vestrae servitores ac amici.

Petrus P. Alvinczi m. p.
concionator aulae S. Sere-
nitatis
Paulus Körmendí m. p.
thesaurarius

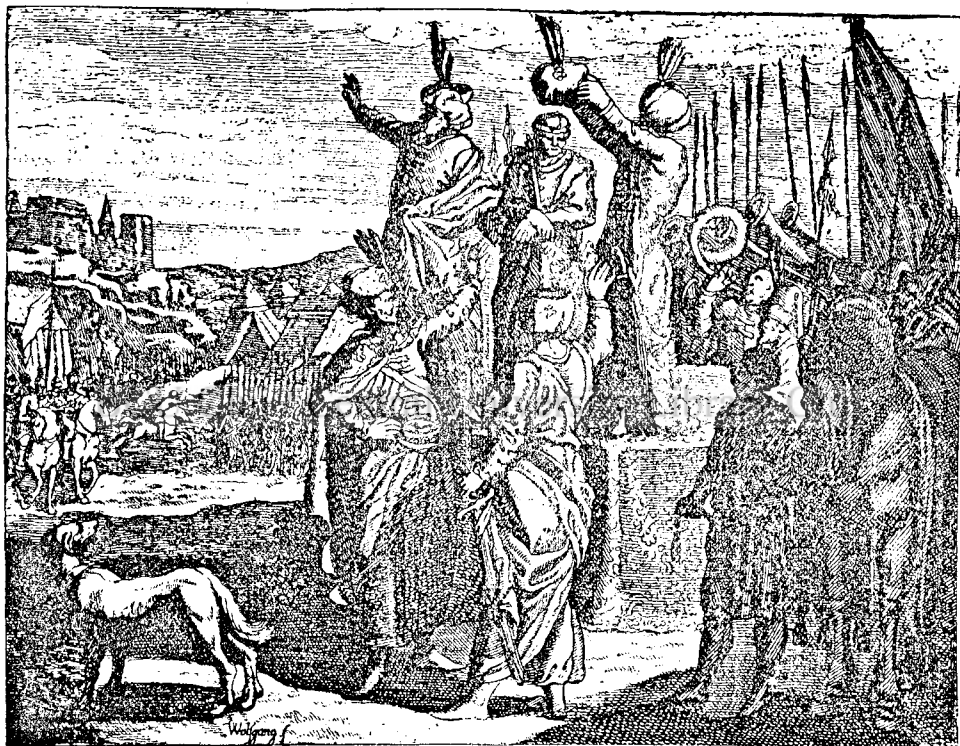
Simon Péchy m. p.
secretarius,
suae Serenitatis testa-
mentarii.

Kivülről ez áll: Generoso Domino Nicolao Berzeviczy. Domino et Amico nobis observandissimo.

A levél három fekete pecséttel volt lepecsételve, a minék ma már csak

nyomai láthatók. Egykoru feljegyzés kivülről: Anno 1607, die 26 Januarii hozták Kassáról az Bocskay István temetésére való levelet. Fuss be Kassára!

A kiváló férfi halála mélyen sujtotta az országot, az általános elkeseredést élénk színben tünteti élénk az akkor keletkezett számos kesergő-ének, melyek egyike másika azon gyanujának ad kifejezést, hogy Bocskay méregkeverők áldozata lett.¹¹

BOCSKAY ISTVÁN KORONÁZÁSA.

(A »Neu eröffnete ottomanische Pforte« című, 1694-ben megjelent műből.)

De nemcsak az egyszerű hegedősök szívét szólaltatta meg Bocskay nagy neve, hanem oly kiváló egyéniséget is tudott inspirálni, mint II. Rákóczi Ferencz. Tudvalevőleg ő írta Bocskayról „Vajha szent Istvánnak . . .“ kezdetű énekét.¹²

¹¹ Cantio optima Boeskaids 1607. máj. 9. (Szent-Jób napján) a haldokló Boeskait szólaltatja meg. (Századok 1871. 320.) 1607. szept. 30-áról keltezett kesergő énekben olvassuk:

Majdan föltámad az nagy fényös csillag:
Kin mindön embörök elálmélkodnak,
Kinek fényössége nagy esuda lézön —
Mintha az égből leszállott volna.

(Századok 1871. 322.)

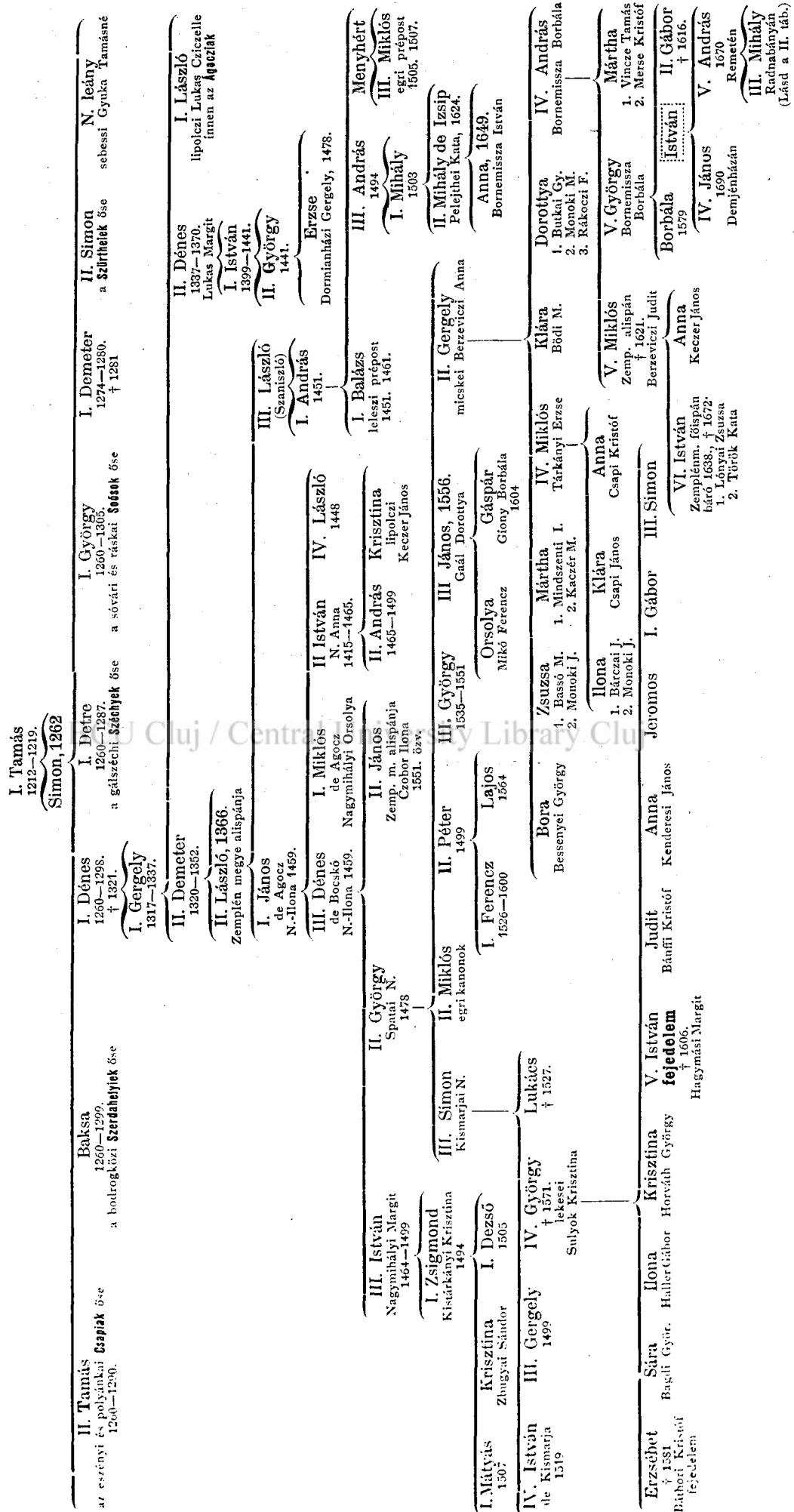
Idesorozom Számorközi István gúnyversét (1605.) B. I. takarékoságáról. (Tud. Gyűjt. 1837. XII. 58—62.)

¹² Gr. Mikó Imre: Történelmi adatok II. 328. Századok 1872. 56. 197—199.

⁹ Lásd: Századok 1894. évf. 771—798. 1899. évf. 21, 115.

¹⁰ Budapesti Hirlap 1901. febr. 23.

A kismarjai Bocskay család leszármazási táblázata.

A bocskói vonal.

Már Kőváry tudomást szerzett arról, hogy Maros-zékben máig is élnek Bocskayak s tudott az 1841-iki productionalis eljárásról is, melynek folyamánként „e productiót a királyi tábla törvényesnek találta, és így a Bocskai család kihalása igénylését megsemmisítette“. Közölt is egy töredék családfát, melynek élén a nótázott zempléni főispán áll, de az összeköttetést helyreállítani nem tudta. Illetve nem tudott megbizonyosodni afelől, hogy a családfára irt István valóban azonos-e a nótázott zempléni főispánnal.

Kőváry közlését és családfáját átvette Nagy Iván minden változtatás nélkül.

Ily előzmények után kezdett a kutatáshoz a mi nesztorunk, a véghetetlen szorgalmu, önzetlen és áldozatkész Doby Antal.

Egy hosszú életet töltött a magyar főrangú családok történetének kinyomozásában s egy vagyont áldozott kutatása eredményeinek nyilvánossá tételére.

Folyton kutató elméje nem nyugodott bele a kétes és bizonytalan adatok ismeretébe, hajthatatlan vasakarata ösztökélte, hogy bevilágítson a Bocskay család további leszármazását borító homályba.

Aggkora (ma 77 éves) megakadályozta abban, hogy a távoli Homonnáról Erdélybe utazzék megkeresni az elveszett fonalat; összeköttetést keresett tehát a nemes ügy megoldására. Felkérte Koncz József marosvásárhelyi főgymnásiumi tanárt, Bálint Gergely görgényszentimrei r. kath. plébánost és Bocskay Mihályt az érdekelt adatok gyűjtésére. A megindított mozgalom a három lelkes támogató révén eredményel járt, a mennyiben a Görgényüvegcsürön lakó s most már innen nevezett ág genealogiai continuitása megállapított. Kutatása eredményéről „Adalékok Zemplén megye történetéhez“ című havi folyóiratban számolt be.

Az elért eredmény azonban korántsem elégitette ki, ugyanis az 1765-ben Görgényüvegcsürön letelepedett Bocskay Mihály hasonnevű fiáról nem kapott kielégítő adatokat s daczára, hogy az általa összeállított családfa már nyomtatásban is megjelent: újabb nyomozásra határozta el magát. Ezuttal Révay Pál sepsiszentgyörgyi, Szabó Sámuel hodgyai és Balla Károly fogarasi ev. ref. lelkészek voltak támogatói. A mostani kutatás csak a legközelebbi időben ért véget. Annak vezetését most már Révay Pál tartotta kezében. A legszigorubb formában anyakönyvi adatok alapján haladt ízről-ízre. Munkája eredményét „A Bocskai család udvarhelymegyei Hodgya községi ágazatáról“ című dolgozatával mutatta be Doby Antalnak, kérvén egyttal őt, hogy kéziratát egyeztesse és a szükséghez képest javítsa is, mert azt a nyilvánosságra kívánja hozni.

Az utóbbi kívánsága azonban nem teljesülhetett, ettől megfosztotta a halál. (1903. máj. 28.) Ekkor kerültek a nagybecsű iratok kezeimhez. Doby Antal szives volt nemcsak Révay Pál kéziratát, hanem saját jegyzeteit is rendelkezésemre bocsátani. (E munkám befejezése után értesültem, hogy Doby Antal közreadta Révay Pál kéziratát „Adalékok Zemplén vm. történetéhez“ című folyóirat 1903. évfolyam 8., 9. füzeteiben.)

Attanulmányozva e tekintélyes iratesomót, azon meggyőződésre jutottam, hogy bár a bennük foglalt adatok magukon viselik a valószínűség jellegét, mégsem fogadhatók el — egyetlenegy pontra nézve — mint kétségtelen, megdönthetetlen bizonyítékok. Ezen, még nyomósabb bizonyítékot igénylő pont pedig báró Bocskay István zempléni főispán személyének azonos-

sága a most is élő Bocskaiak törzséről megjelölt Istvánnal. E kérdés eldöntésére adatok nem állottak rendelkezésemre. Soós Elemér ny. honvéd ezredes urhoz fordultam utbaigazításért, támogatásért s ő a legnagyobb készséggel bocsátotta rendelkezésemre kiválóan értékes kéziratát, mely a Bocskay család teljes és részletes történetét foglalja magában.

Részben innen merítettem az alábbi adatokat, melyekkel a fenntebb említett kérdést megvilágítani óhajtom.

Bocskay István Zemplén vármegye főispánja 1670. január havában tett végrendeletet. (Soós cs. lev.) Általános örökösül feleségét kömlei Török Katát nevezi meg, de megjegyzi, hogy „migh én az életben fen leszek, addig az Feleségem testalasa erejében ne legyen, és az mellett, azon felül megh irt jokat is ne apprehendalhassak fiai, hanem életemigh szabados birodalmomban maradnak, holtom után pedig *fiai az Feleségemnek* az kiknek diszponállya azon jokat statim ex defacto apprehendalhassák“. A befejezésben pedig ezeket mondja: „Mind ezek felet azt akarom declarnalni, hofi az Feleségem fiai, ugi mint az én *mostoha fiaim* nekem életemigh kedvem kereső fiaim legienek, semmiben ne injurissalljanak, egiebaránt ha ellenem járnak, bosszuval illetnek“.

Ezek után nem szenved kétséget tehát, hogy a zempléni főispán utódokat nem hagyott hátra. Világosan kijelenti, hogy javainak örökösai csak mostoha gyermekei és feleségének első házasságából származtak.

A főispán ravatala fölött elmondott bucsuztatóban (Protestans Szemle 1899. évf.) olvassuk ezeket:

Már tinettek szollok oh szép nagy Fiaim
Klobusiczki Pál és János multságim
Ferenecz s ifjú András udvaromban rájim
Engemet sóhajto s óhajto kedveim.

A mostoha fiukat most már ismerjük névszerint is s csupán annyit kell hozzáfűznünk, hogy kömlei Török Kata első férje Klobusiczki András volt.¹³

¹³ *Thaly Kálmán* áttanulmányozta a gróf Klobusiczkyak zetényi levéltárát és az itt szerzett adatok alapján állítja, hogy »1646-ban Klobusiczky András már nős, gyermekes családapa volt. A Rákócziak udvarában ismerkedett meg »Tek. Ngos. Bocskay István Uram« fiatal **özvegyével**, kömlei Török Katával, váradi »vice kapitány« leányával, gazdag parthievel, a kit nőül vett és tőle születtek fiai: *Pál, Ferenecz, János, György*, a kik mind a pataki scholában s Loránty Zsuzsánna, majd Báthory Zsófia fejedelem asszonyok udvarában növekedtek föl, s később I. Rákóczi Ferenecz s Zrinyi Ilona udvarában töltöttek be tisztségeiket. Közül is egy br. Bocskay Istvánné zetényi ingóságairól **1618. január 13-án** fölvelt leltárt ilyen czimen: »Br. Bocskai Istvánné utóbb Klobusiczky Andrásné) Török Kata zetényi ingó javainak leltára 1618«. (Tört. Tár. 1895. évf. 8. lap.)

Ő szerinte tehát Török Kata, mint br. Bocskay István özvegye ment volna nőül Klobusiczky Andrásához.

Módomban áll Thaly Kálmán tévedését beigazolni:

1652. jan. 10-én Bánész Zsigmond és neje bizonyos jobbágytelkeket zálogosítanak el Klobusiczky Andrásnak és hitvesének Török Kata asszonynak. (Tört. Tár. 1805. évf. 15. lap.)

1656. nov. 13-án néhai Nztles Klobusiczky András Uram megmaradott özvegyinek Nztles Török Kata Asszonynak egy örökös jobbágyot enged át Maithini János. (U. o.)

1655-ben Wesselényi Ferenecz elrendeli, hogy *Lónyai Zsuzsánna, Bocskai Istvánné* és testvére Anna (Wesselényi Istvánné) között a jószágok osztálya végrehajtsák. (Adal. Zemplén vm. tört. VIII. 25, 23.)

1657-ben Soós Ferenecz egy parnoi jobbágyot zálogba ad Bocskay Istvánnak és nejének Török Katalinnak 1658-ban pedig a Soós család ellentmond Bocskay István végrendeletének, melyben örökösül feleségét Török Katalint tette. (Soós Elemér kézírata 80. lap.)

1675. márcz. 9-én Görgényszentimrén Török Kata záloglevelet ad ki, melyet így vezet be: »En Török Kata, néhai boldogul kimúlt Bocskai István uram megmaradott özvegye . . .« (Tört. Tár 1899. 351. l.)

Mindezekből világos tehát, hogy 1655-ben haltak meg Klobusiczky András és Lónyai Zsuzsánna és 1656-ban vagy

E két fontos adat birtokában kiszámíthatlanul közelebb jutottunk az igazsághoz. Korai volna azonban a kérdést egyszer mindenkorra eldöntöttnek tekinteni. Nézzük meg előbb az érem másik oldalát is.

1841-ben Bocskay Miklós, Mihály, János és György az erdélyi nagyfejedelemségbeli törvényes kir. Tábla előtt productionalis pert folytatnak Görgényszentimre adózó község ellen, melyben donatiós nemességüket kívánták igazolni.

A kir. Tábla elé a következő periratokat vitték:

1. Görgényszentimre adózó községnek 1830. máj. 13-án kelt megintó levelét.

2. Nemesi leszármazásukat feltűntető genealogiai táblázatot.

3. A kir. Táblának 1835. decz. 10-én kiadott átiratát, mely két hiteles másolatot foglalt magában és pedig:

a) Egy 1677. márcz. 2-án kelt esketési bizonyítványt, melyben a tanúk egybehangzóan bizonyítják, hogy Bocskay András és János „a boldog emlékeztű Bocskay István erdélyi fejedelem familiájából valók“ és donatarius nemesek.

b) Radnabánya városnak 1765. márcz. 26-án Bocskai Mihály részére adott bizonyítványát, melyben igazolja, hogy ez Radnabányáról került Erdélybe Szászujfaluba, innen pedig Görgényüvegcsürre, továbbá pedig, hogy „ezen Bocskai Mihálynak édes atya András légyen, ki egy testvér volt Jánossal, kik fiai Bocskai Istvánnak, ki a fejedelmi familiából hozza le eredetét“. Végül, hogy ezen Bocskay Istvánnak Radnabányán *sok nemes birtoka és udvarháza volt.*

4. Egy 1835. máj. 5-én kiadott esketési bizonyítványt, melyben tanúvallomásokkal igazolva van, hogy producensek nagyatyja: Bocskay Mihály Szászujfaluból telepedett le Görgényszentimrere és hogy ennek fiai voltak: László, János, Mihály és József s producensek ezeknek „törvényes descendensei lennének.“

A fiscus ugyan ezek ellen ellenvetéseket tett és a producenseket bővebb bizonyításra kérte utasíttatni, érvei azonban oly gyöngék voltak, hogy a kir. Tábla azt tekintetbe nem vehette, a leszármazást „*bírói teljes meggyőződésig*“ beigazoltnak találván, a producenseket „*valóságos Donatarius nemes embereknek meg is ítélte.*“

Hitelesség tekintetében teljesen egyenlő, eredményeiben azonban homlokegyenest ellenkező bizonyítékokkal állunk szemben.

Hogy megoldhassuk a rejtélyt, mindenekelőtt Bocskay István mostoháihoz, a Klobusiczki testvérekhez kell visszatérnünk. A Tólnai-féle bucsuztatóban négyen vannak megjelölve: Pál, János, Ferencz és András. Ezzel szemben az 1677-iki eskülevél Török Kata fiaiként csak kettőt említ: Andrást és Jánost. Bocskay István temetésétől az eskülevél keltéig csak 5 év telt el. Mi történt e rövid idő alatt a másik két testvérről?

Nagy Iván a klobusiczki és zettényi Klobusiczki családfán András fiaiként írja *Ferenczet*, ki 1682—86-ig zempléni alispán, majd kir. személynök, aradi főispán és 1695-ben báróvá lőn. *Pált*, ki 1683—85. között szintén Zemplén vármegye alispáni székében ült és végül *Györgyöt*, ki 1681-ben zempléni aljegyző volt.

A halotti bucsuztatóban megnevezettek közül kettőnek: Ferencznek és Pálnak sorsáról tehát világos

1657-ben történt br. Bocskay István házassága kömlei Török Katával. (Az 1670-ben kelt végrendelet is 13 évi házasságra utal.)

Bizonyossággal állíthatjuk tehát azt is, hogy az 1618-ban felvett zettényi leltár Török Katára nem vonatkozhatik, hanem csakis br. Bocskay István első nejére: *Lónyai Zsuzsánára.*

Téved Thaly Kálmán abban is, midőn Bocskay Istvánt 1618-ban *bárónak* nevezi, tudtommal e rangemelés csak 1638. márczius 17-én következett be. (Kir. könyv. IX. 96.)

utbaigazítást nyertünk. Nem tud azonban Nagy Iván a másik két testvérről és viszont az egykorú halotti bucsuztató *kifejejtette* a Nagy Iván által testvérről megnevezett Györgyöt.

Itt már az adatok hitelesség tekintetében nem egyenlők. Az egykorú bucsuztatónak a késői genealogiai íróval szemben föltétlenül igazat kell adnunk.

Reánk nézve mindezekből csak az lényeges, hogy 1677-ben, tehát a tanú-esketési levél keltekor, mind a négy Klobusiczky testvér életben volt. Helyes következtetés volna tehát most azt állítani, hogy a Klobusiczkyak ketteje, valamelyes előttünk ismeretlen oknál fogva felvette a Bocskay nevet, kettő pedig megmaradt Klobasiczkynek.

Vizsgálódjunk azonban tovább.

Fordítsuk figyelmünket a producensek által felmutatott második okmányra, melyben Radnabánya városa igazolja, hogy a Görgényüvegcsürön lakó Bocskaiak széppapjának Bocskay Istvánnak akkoriban ott „sok nemes birtoka és udvarháza volt“. Állítsuk ezzel szembe Bocskay István ismert végrendeletét, melyben felsorolja összes birtokait 27 község határában, de ezek között Radnabánya megemlítve nincs. Részletes és lelkiismeretes végrendelettel állunk szemben, nem tehetjük föl tehát, hogy annak írója egyik igen fontos dominiumáról egyszerűen megfeledkezett volna.

Minthogy pedig egyik okmányhoz sem fér kétség, világos, hogy a Radnabányán birtokos Bocskay István nem lehetett egy személy az 1670-ben végrendelező Bocskay Istvánnal.

E nézetem kifejtésénél tekintetbe vettem azon esetleges ellenvetést is, hogy br. Bocskay István a radnabányai birtokokat végrendeletének elkészítése után is szerezhette. Hiszen a végrendelet 1670. januárban kelt s ő csak 1672. decz. 24-én halt meg. Amde vegyük tekintetbe, hogy a Wesselényi-féle összeesküvés már 1670-ben felfedeztetett s az ebben részes Bocskay Istvánnak már ekkor menekülnie kell Erdélybe. Ettől kezdve pedig csak az őt ért szerencsétlenségek sorozatát látjuk: birtokait elveszti, felesége börtönbe kerül, őt leveri a betegség s végül a halál. Ez nem oly keret melybe beilleszthetők birtokszerezési szándékát, vagy éppen ez irányu eredményes tevékenységét.

Nem tartom tehát br. Bocskay István zempléni főispánt egy személynek a ma is élő Bocskaiak törzsevel. Ebbeli meggyőződéshez újabb bizonyítékok ép maguk a Klobusiczky testvérek szolgáltattak. Atyjukról Klobusiczky Andrásról olvasom Thaly Kálmán már idézett közleményében, hogy „a fejedelem a hű embernek két évtizedet meghaladó hasznos szolgálatait nagyszerű adományyal, a részben Zemplén, részben Ungh vármegyében fekvő zettényi uradalom (saját családi birtoka) adományozásával jutalmazá 1646-ban és ezzel András uramat s ivadékait örökre nagy urakká tette“.

Elképzelhető-e tehát, hogy a Klobusiczky fiúk ketteje (vagy 3?) beleüljön atya fényes és nagyszerű dominiumába és a másik két fiú sanyarogva bujdosók faluról-falura? S mikor a féktelen hatalom előtt nincs ellenszenvesebb név a Bocskaynál, mikor kérelhetetlen szigorúsággal kívánja éreztetni capásra fölemelt öklének lesújtó erejét mindenkiel, a ki e névvel csak valamelyes összeköttetésben is van, a mikor tehetetlen dühében nem riad vissza egy gyöngé asszonyt rablincsekbe verni, mert a férjét Bocskaynak hívják: *akkor* álljon elő két Klobusiczky testvér, hogy minden indok és czél nélkül kihívja a sors haragját, mondván: „tiporj el minket is, mert mi is Bocskayak vagyunk!“ Ezt én nem bízem, nem hihetem.

Meggyőződésemet csak igazolja Thaly Kálmán, midőn a zetényi levéltárban megejtett kutatások alapján kijelenti, hogy a négy Klobusiczky testvér, miután a pataki scholát elvégezték I. Rákoczi Ferencz és Zrinyi Ilona udvarában töltöttek be tisztségeket.

Ezek kettejével azonosított Bocskay János és András pedig — a mint igen jól tudjuk — távol a fényes fejedelmi udvartól, Remetén illetve Demjénházán vonják meg magukat, küzködve napról-napra a szegénységgel.

Ki volt tehát azon Bocskay István, kit 1841-ben a kir. tábla birói ítélettel a ma élő Bocskaiak őseül ismert el?

1677-ben, tehát br. Bocskay István halála után 5 évvel számos tanú igazolja, hogy Bocskay András és János „a boldog emlékezetű Bocskay István erdélyi fejedelem familiájából valók”. Hasonlólag nyilatkozik Radnabánya városa is: „Bocskai István a fejedelmi familiából hozza le eredetét”.

Közelebbi adatokkal nem rendelkezünk s így a kétségtelen genealogiai láncolatot helyreállítani képesek nem vagyunk. A családfán több oly tag van elhelyezve, kiknek további leszármazása ismeretlen. Mindenesetre ezek között kell keresni az őst, ki a ma élő terjedelmes ágak életet adott.

Meddő munka lenne leírni mindazon kísérleteket, melyekkel e hiányt pótolni óhajtottam. Feltevéseim közül csak azt ismertetem, a melyik meggyőződésem szerint a legvalószínűbb.

Soós Elemér rendkívüli szorgalommal gyűjtött össze minden adatot, mi a Bocskay család multjára vonatkozik. Az ezen alapon összeállított táblázat a kritikai követelményeknek minden tekintetben megfelel. Ha ennek daczára egy pontot keresünk, melyhez a gyanúnak némi árnyéka fér, ezt csak V. György lemenőiben találhatjuk fel.

Soós Elemér — Nagy Iván föltevése ellenére — V. György fiául helyezi az 1616-ban Egeresen elhunyt Gábort. Nyilván azért, mert minden jel arra vallott, hogy V. György nem halt el magtalanul és Gábor életideje teljesen összegegyeztethető amazéval. Ezt a kérdést tehát még nem tekintem véglegesen eldöntöttnek. Azon körülményből azonban, hogy V. Györgynek voltak leszármazói, de azok kiléte minden kétséget kizárólag beigazolvva nincs, továbbá minthogy V. György neje Bornemissza Borbála volt¹⁴ és a szegény sorsban tengődő Bocskay Mihályt némi rokonsági kötelékre való hivatkozással Bornemissza Lipót viszi Görgényüvegcsürré: azon meggyőződésre jutottam, hogy legjogosultabb azon föltevés, miszerint a kérdéses Bocskay István atyja: V. György volt.

Ezek előre bocsátása után térjünk vissza II. Gergelyhez a boesközi vonal megalapítójához. Ő volt az, ki a magtalan elhalt Szereday László jószágaiért 1548—1572-ig pert folytatott Serédi Gáspárral, majd ennek halála után Serédi Benedekkel és végre utóbinak özvegye, Mérey Anna ellen. E per eredményeként jutott a zemplénavármegyei Kövesd vára birtokába. Fia volt *András*, ki 1579. nov. 14-én meghalt és özvegyen hagyta nejét Bornemissza Borbálát. Ettől gyermekei: V. Miklós, V. György és Mártha színeyi Meze Kristófné.

V. Miklós 1600-ban református vallásra tért s a következő évben kényszerűségből elfogadta Zemplén vármegye alispáni székét. Nagy Iván szerint — ő Szirmayra és Lehoczkyra hivatkozik — 1608-ban báróságot nyert volna, szerintem ez tévedés. Ugyanis némelyek András fiául írják Istvánt, a későbbi zem-

pléni főispánt, pedig ez V. Miklós fia volt. A zavar innen keletkezhetett. Lehoczky 1638-ra teszi a bárói diploma keltét, ezt Nagy Iván hibának tudja be, mert V. Miklós már 1621. jul. 26-án elhalt és így 17 év múlva báróságot nem nyerhetett. Amde Lehoczky data ma igen is helyes, mert a kir. könyvek szerint 1638. márcz. 17-én kelt a bárói diploma Pozsonyban, de nem V. Miklós, hanem ennek fia VI. István részére. (Kir. könyv. IX. 96.)

V. Miklósnak Berzeviczi Judittól született fia volt *VI. István*, ki 1647-ben Zemplén vármegye főispánja lett. 1655-ben kir. táblai ülnök. 1661-ben 200 embert vitt a török ellen. Jelen volt 1667-ben a beszercei gyűlésen. Részt vett a Wesselényi-féle összeesküvésben, Zrinyi és Frangepán elfogatása után Erdélybe menekült üldözői elől, javai elkoboztattak, 1672. decz. 24-én elhalván, Kolozsvárt temettetett el. A halotti pompán egy zászló szerepelt volna, melynek epigraphéján mint nemzetségének utolsó sarja van megnevezve.

Az epitaphium Szirmai szerint így szól:

Bocskay dum nomen virtutis Nomine Nostro
Genus colit et Patriae vindicis omen habet.
Ultimus hic eadem Stephanus vestigia claudit
Usque genu Pugnans fortis ad arma senex
Pro patria cultuque Dei consumptus amore
Exilio mortis conficit ipse decus
Aspice quam faciat strips haec colludere primus
Ultima quam simili claudere laudere genus.

Temetésén Pósházi János latin órátiót mondott, Csécsi János, Görgei Pál és Porcsalmi András predikáltak; Diószegi Sámuel rövid beszélgetést tartott s Tolnai bucsuzatót. Utóbbi kivételével ezek nyomtatásban is megjelentek Kolozsvárt 1674-ben „Szomorú halotti pompa” cím alatt. Tolnai bucsuzatója a „Protestans Szemlében” látott napvilágot 1899-ben.

Nejét (2.) kömlei Török Katalint gr. Rothal János császári generális elfogatta és a szathmári várba záratta. Szabadon bocsátása érdekében Apaffi Mihály fejedelem vetette közbe magát. 1672-ben a radnoti uradalomból levelet intéz Rothalhoz, melyben appellál a vitéz generális lovagiasságára: „Nyavalyás Bocskay Istvánné aszszonyt erresse szabadon, mert az Dámákkal mint szoktak a keresztény világban cselekedni, kegyelmed nállamnál jobban tudja...”

V. Györgynek Bornemissza Borbálától született *Gábor* († 1616.) és Borbála nevű gyermekei mellé állítom azon *Istvánt* is, ki a ma is élő ágazat alapítója lett. Ennek fiai: V. *András* és IV. *János*.¹⁵ Az előbbi a szathmárvármegyei Remetén (szinerváraljai járás), az utóbbi Demjénházán telepedett le. IV. *János* utódait még nem ismerjük.

V. *Andrásnak* egyetlen fia III. *Mihály* 1690—1765. között élt, véghetetlenül szomorú sorsa lehetett, az osztrák mindenütt nyomában volt s üldözte faluról-falura. Előbb a naszódvidéki Radnabányán lakott, innen 4 fiával átköltözött a szolnok-dobokamegyei Szászuifaluba, mert az osztrák a naszódvidéki határőrezredben katonai szolgálatra akarta kényszeríteni, de ő a családját üldöző, vagyonát fosztogató, gyűlölt hatalom alatt nem vette föl a fegyvert. Szászuifaluban jószágot is szerzett, de ebből is kiverte az osztrák, átment tehát Ruszra s építész mesterségére támaszkodva tengette életét, mignem távoli rokona Bornemissza Lipót a jeles építész átvitte Görgényüvegcsürré s ott, mint a görgényszentimrei róm. kath. egyház anyakönyvében található hiteles anyakönyvi

¹⁴ Adalékok Zempl. vm. törthöz VI. köt. 151.

¹⁵ E két Bocskay neve előfordul az 1677-ben tartott esketésben. Gr. Teleki könyvtár M.-Vásárhelyt.

adatok tanusítják, 3 fiával megtelepedett (a 4-ik fia: IV. Mihály tőle különváltan alapított családot).

A Görgényüvegcsürön letelepedtekről már nincs többé mit mondanom, letűntek a szereplés teréről a nép közé keveredve csendesen éldegéltek kézmives mesterségük sovány jövedelméből, két izen át (IX. István, IX. Mihály) a kovács mesterséget folytatják. Néha talán felelevenedik előttük a fényes múlt képe, néha talán megdobban szívük annak tudatán, hogy ők a fejedelmi Bocskay családdal közös törzsből valók, mert apáról fiura hiven megőrizték származásuk emlékét.

A nép között, a népben él most tovább a család, melynek egyik tagja egykor önérettel utasítá vissza a feléje nyújtott magyar szent koronát!

*

Meg kell emlékezmem még a Hodgyába elszármazottakról is.

A XVIII. század közepén élt Marosvásárhelyen egy kiváló építész: valami Sohimd nevű francia „ács-pallér”.¹⁶ Ez építette a székely-udvarhelyi kétemeletes iskolát, melyet 1771-ben adtak át a közhasználatnak. A Bocskayoknak is az építész mesterség volt ez időben kenyerük, úgyszólván apáról fiura örökölték azt. Nagyon valószínű, hogy nem közönséges ügyességet is sajátítottak el abban. Révay Pál a körülmények egybevetéséből világosan rámutat, hogy a híres Sohimnának székely-udvarhelyi vállalkozásában társa volt az apjától különvált Bocskay fiu: IV. Mihály. Ez körülbelül 1717-ben született és 1741—42-ben nősült s vált el atyjától. Özvegyét és két fiát: V. Mihályt és II. Józsefet már a Székely-Udvarhelylyel szomszédos Hodgyában találjuk letelepedve.

V. Mihály 1764. febr. 29-én lépett házasságra Máté Éva hajadonnal, ki 1790-ben 43 éves korában halt el. Ettől 2 fia és 2 leánya született. Azután ismét házasságra lépett László Pannával, de ettől gyermekei nem maradtak, ő maga 1791-ben 49 éves korában halt el.

Gyermekeiben ága kihalt; a hodgyai ágat testvére II. József tartotta fenn és hozta le napjainkig. Közülük IX. János emelkedett ki, 1815-ben a nagyenyedi ev. ref. kollégiumban tanul, mint szegény szolga gyerek Bedő Lajos mellett, de felsőbb iskolák hallgatásához nem bírván kellő anyagi erővel, 1820—22. táján az iskolából kilépett és gazdatiszti pályára adta magát s ezen minőségben szolgált több alsófehérmegyei uradalomban, 1838-ban pedig megnősült és feleségül vette Komáromi György és Sárdi Borbála szülők Anna nevű leányát (szül. 1807., † 1877. decz. 31.) A gazdatiszti állásból visszavonulva Magyar-Herpepen telepedett le részben felesége után nyert, részben szerzett birtokán. Majd szolgabíró lett s e hivatalban halt el 1867. jul. 8-án szívszélhűdés következtében.

Gyermekei: 1. *Mária*, Vajna Adám nagyenyedi tanár neje. 2. *III. Zsigmond*, mint kir. törvényszéki iroda-igazgató halt el 1899. febr. 22-én Gyulafehérváron. 3. *Borbála*, Kállai Sándor uj-tordai ev. ref. lelkész neje.

Ez ág III. Zsigmond leszármazóiban él.

Révay Pál följegyzéseiben megemlíti, hogy ez ágon egy bukott leány leszármazóiként él egy kocsis és egy sertéspásztor is, de ezeket a táblázaton mellőzni kívántam.

Az ezelőtt 300 évvel trónra lépett nagy-fejedel-

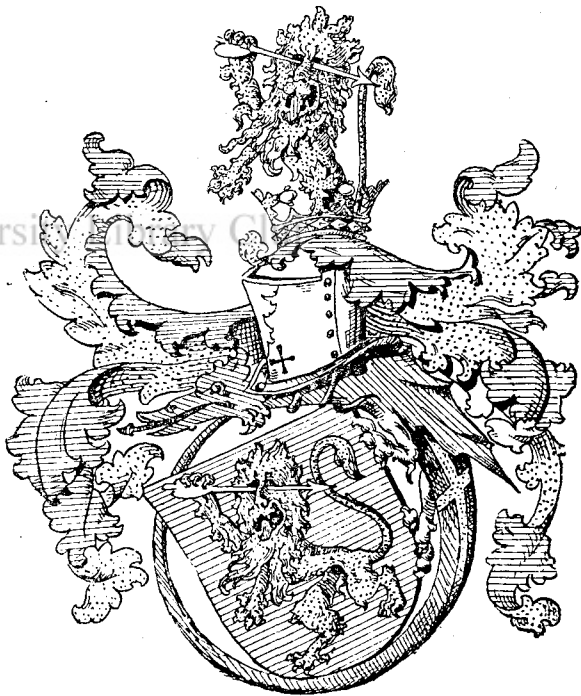
münk családja iránt a kegyelet hangját óhajtottam megszólaltatni, nem tudom elértem-e célomat? Nem tudom, helyes irányba tereltem-e az olvasó figyelmét, de bennem az a tudat él, hogy a mig izről izre megőrizzük a magasatos eszmék harcossainak emlékét, a mig gloriát tudunk fenni a mult nagyjainak alakjai köré: addig a nemzetet a pusztítás viharja erőnt nem vehet, addig e nemzetnek élni és boldogulni kell!

*

BOCSKAY ISTVÁN ALÁÍRÁSA.

*

Végezetül még csak a czímerről kívánok megemlékezni. 1418. márcz. 19-én Zsigmond király Csapi András udvari katonájának és a sárkányrend lovagjának, mint főszerzőnek és 32 nemzetségbelijének, közöttük Bocskay Miklósnak és Bocskay Istvánnak, mint mellékszerzőknek czímert adományoz.

E czímerleírása következő: Kék udvarban ágakodó arany oroszlán jobb első lábával orrán átfuródó vetődárdát tart. A paizst arany sárkány övedzi, melynek farka háromszor csavarodik nyakára, a sárkány hátán vörös kereszt látható. Sisakdisz: paizsbeli alak. Takarók: kék-arany.¹⁷

Mellékelt rajzunkon mi is ezt a czímert mutatjuk be. Ettől azonban a koronként feltűnő Bocskai-czímerkerek; ha lényegükben nem is, de részleteikben eltérést mutatnak.

Igy Bocskay István 1605-iki czímerpecsétjén, illetve ezüst tallérján zöld téren, kék udvarban ülő hétéfarku oroszlánt látunk, mely első jobblábában 3

¹⁶ Lásd az erdélyi ev. ref. egyházkerület igazg. tanácsának levéltárában az udvarhelyi iskola-építés adatait.

¹⁷ Turul I. 116. II. 42. III. 115. — Károlyi oklevt. II. 37. Siebmacher: Ung. Adel 54. tábla. — Windisch: Neues Ung. Magazin. 1791. I. 115. — Nagy Iván: Magyarország. esal. III. 14. Br. Nyári Albert: Heraldika 235. — A czímerlevél eredetije a vécei és hajnászkői br. Vécei es. lev.

nyilvesszõt tart. Paizsát a sárkányrend jelvénye õvedzi.¹⁸

Ez megegyezik az 1841-ben elismert czímerrel, de itt a sisakdísz paizsbeli alak növekvõen, takarók pedig — mint fent is — kék-arany mindkét oldalon.¹⁹

Az 1606-iki pecséten szintén nyilvesszõt tartó oroszánt találunk, de már álló helyzetben. Ellenben a sisakdísz háromlábon álló oroszán.

Báthori Kristófné, Bocskay Erzsébet 1577-iki arany emlék-érmén a szemében nyilvesszõt tartó oroszán²⁰ látható, de itt már hiányzik a sárkányrend jelvénye.²¹

Valamennyitõl leginkább eltér a Haller-Codex, ez vörös mezõben aranykoronából kinõvõ arany oroszánt ábrázol átlõtt orral. Sisakdísz: paizsbeli alak. Takarók: vörös-arany.²²

¹⁸ Dr. Érdy János: Erdély érmei 1862. 34. VI. táb. 2, 6. ábra.

¹⁹ Siebmacher: Siebenbürg. Adel 8. tábla.

²⁰ Csapi András czímerfolyamodványában a Zsigmond király irányában ifjú kora óta teljesített hû szolgálataira, de különösen a Prokóp morva örgróf ellen viselt háború alatt Osztró vár ostrománál jobb szemének nyíl általi elvesztésére hivatkozott.

²¹ Dr. Érdy J. i. k. III. táb. 4, 5. táb.

²² Turul 1886. 8. l.

²³ Soós Elemér kézirata 75. lap.

Bocskay Miklós († 1621. jul. 16.) sirköve õriz egy czímerverset, melyet érdemesnek tartok ide iktatni:

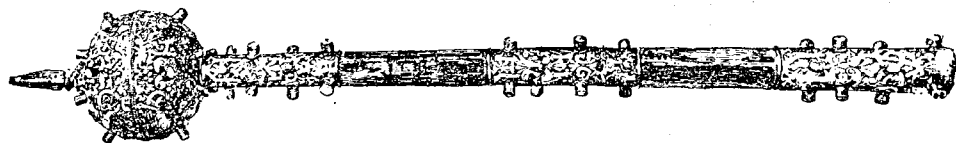
Erectos animos leo, victoremque corona
Prudens serpentis nomen et omen habet.
Non frustra est, quaecunque gerunt generosa leones
Pectora primatum sceptrata verenda notant.
Inde fix ut constans animo, cristata coronam
Regalem patulam casside tecto gerant.
Divitris inhiat alii, sed sufficit unum:
Ingenii pretio, et regis amore frui.²³

Magyarul:

Fenkölt lelkét az oroszán, gyõzelmét a korona,
Az okosat a kigyó jelzi;
Nem hiába viselnek a vitéz mellet oroszánt,
A kik elõtt tisztelettel kell meghajolnunk.
Ezért van, hogy a nagylelkûek
Zárt sisakon nyílt koronát viselnek.
Keresik mások a gazdagságot
Ennek elég a nagy ész és király kegye.

Híven jellemzi ez nemcsak Bocskay Miklóst, de általában a Bocskayakat, kik a hazának nemcsak hû és vitéz, de tettben erõs fiai voltak.

Sándor Imre.

BOCSKAY ISTVÁN DÍSZBUZOGÁNYA.

(A nagy-szebeni Bruckenthal muzeumban. — Dr. Szalai-Baróthy: »Magyarország története« címû mű után.)

Czímeres emlékek Beszterczén.

Besztercze Erdély egyik legrégibb városa, mely különösen a Hunyadiak korában fontos történelmi szerepet játszott.

Alapulását a XII. évszázad végére teszik. A XIII. évszázadból van egy építészeti emléke: a régi katolikus templom és zárda, melyet pár évvel ezelõtt a görög katolikusok vettek meg. A tatárok 1241-ben Ó-Radnával együtt elpusztították Beszterczét is, de ezt a catastrophát csakhamar kiheverte s a XIII. évszázad végén már a fontosabb kereskedelmi városok közt találjuk; lakásai elejétõl kezdve a bevándorolt szászok voltak.

A vegyes házból való királyok idejében egész a mohácsi vészig állott Besztercze hatalma, gazdagsága, műveltsége tetõpontján, ez idõszakból maradtak igazán szép és értékes heraldikai emlékei fenn.

Róbert Károly többször idõzött falai közt, adományokkal emeli hatalmát; Nagy Lajos király 1353-ban vásárlást ad a városnak Bertalan napjára s saját czímerével ajándékozza meg, melyet ma is használ. Nagy Lajos korából maradt fenn egy igen szép pecsétlenyomat, melyen a város czímere van, sajnos, a pecsétnyomó a milleniumkor elkallódott.

E pecséten a város czímere ferde, kerektaľpu hasított pajzsban, jobbról három polját, balról három lilomot mutat. A paizs felett zárt sisak van, melyen lilomos sisakkoronából struczfej növekedik, fején

koronával, szájában patkó; a sisakról igen szépen stylizált takaró omlik a paizs köré.

Zsigmond király megújítja Besztercze jogait.

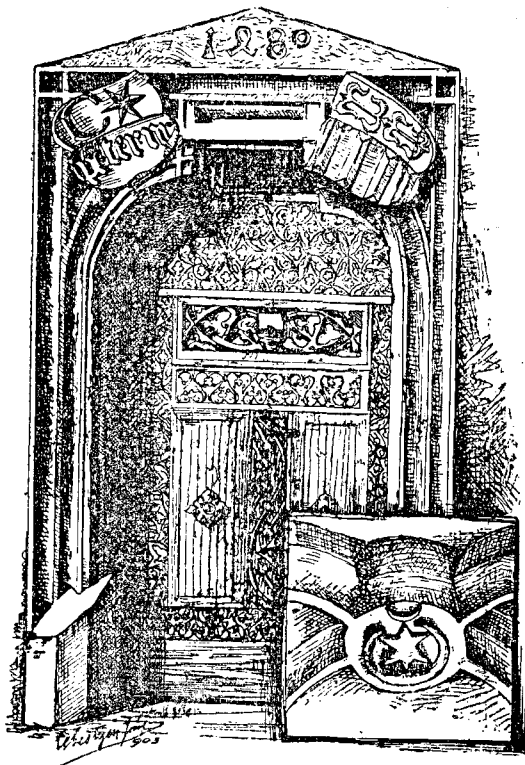
V. László király 1453-ban kelt adománya folytán a város vidékével együtt — mint besztercei grófság — Hunyadi János birtokába jut, ki várat épít a várostól északnyugatra fekvõ hegyesúcsra.

Hunyadi János halála után Mátyás király e birtokot nagybátyjának, Szilágyi Mihálynak adta; midõn ez elvesztette királyi öccse kegyét, Mátyás elvette tõle Beszterczét s a várat eladta a városnak 6000 aranyért, megengedvén, hogy lebontsák s köveivel a várost várfallal vegyék körül.

Mátyás szintén bővítette a város jogait; e böles király uralkodása idejére esik a város hatalmi és művészeti fénykora.

Hogy milyen fokon állott e fényes korban a város gazdagsága és műveltsége, tanúságot tehet a fõtérén ma is épségben levõ lábas ház sor (Búzaszer), mely a fõtérnek csaknem egy egész oldalát foglalja el. Erõtéljes, hatalmas oszlopokon nyugvó boltozata alatt a régiek vásárhelyei voltak; az elején levõ legnagyobb ház hajdan zárdául szolgált, ma luth. paplak; a többi épület magánlakásokul szolgált. Ezen lakások érintetlenül hagyott részeiben igen sok kőajtó és ablakkeret van. Ezek közt legnagyobb és igazán műbecsû a mai Keintzel-féle házban levõ 1480-beli ajtó.

Kerete, szemöldöke művészi faragott kő; két felső szögletében egy-egy címér diszlik; a jobboldaliban kengyel, fölötte hatágu csillag; ugyane címeres pajzs baloldalában goth betűkkel Peter *w* vagy *m* betűnek egy kis töredéke, a mi talán magister szónak kezdete.

A bal sarokban, hasított pajzsban Besztercze címere látszik négy polyával és két pár igen érdekesen stylizált liliommal. Az ajtó maga keményfa, gyönyörű goth ornamentális díszítéssel; középen szintén címeres paizs volt, ennek csak feje maradt meg, miből a pajzs hasított volta állapítható meg. Az ajtó fölött, a címéres szemöldökkel egy darabot képező kőben 1480 évszám olvasható. Ugyane ház külső, járda fölötti boltozatán, az ívek kereszteződésén, kerek paizsban, az ajtón is meglevő kengyelben csillagos címerkép van, a csillag felett félholddal.

Hogy melyik családé ezen címér, nem lehetett megtudni; többen, szóhagyomány alapján Perényi családnak mondják; nézetem szerint nem magyar, hanem valamely lengyel családé, ugyanis a lengyel címerek közt több ilyen motívum van.

Fenti címéres ajtónál kevéssel fiatalabb a régi Textoris házban levő igen szép országcímér. Heraldikai szépsége, arányai tanubizonyosságai azon hatalmas kor művészetének.

Gothikus keretbe van foglalva a felnegyelt paizs, közepén hollós boglárpaizszsal. A paizs felső negyedében a cseh kettősfarkú oroszán ágaskodik, ezzel szemben a hármás halomból emelkedő apostoli kereszt, a jobb alsó osztásban a négy polya, a balban Dalmátia három (2, 1) oroszánfeje diszlik. Középen magasan kiemelkedik a boglárpaizs, melyen a holló fa-ágon áll, feje, csőre — sajnos — töredezett. A goth keret alsó középrészén egy kis négyszögű kiszélesedés van, melyen 1484. évszám látható.

Ez a gyönyörű címér eredetileg a Hunyadiak várhegyi vára részére készülhetett, később, midőn a várat lebontották s köveiből e várost körülépítették, a Kórház-utca felőli kapu fölé helyezték. E kapu a 60-as években lebontatván, a címér innen a Textoris házba került. Ugyanesak a Kórház utcái kapuról vittek a Textoris házba egy papi címert és egy kerek

kőpaizsba helyezett husvétí bárányt is. Az előbbi papi címér igen érdekes: apátfőveggel fedett jobbharánt osztott paizs, ebben könyöklő pánczélos kar egyenes kardot tart; fölötte ARMA EXIMII DOC. MATHEI PLEBANI. ISTIVS CIVITATIS. felírás; a kettős lelogó bojtos kalap mellett: M T, a paizsban A V betűk.

A XVI. század legelején készülhetett az a városi címér is, mely a Fa-utcai várkapu fölött volt, jelenleg a múmalom homlokzatát díszíti.

Hasított paizsban három polyát s három liliomot mutat. A paizs fölött zárt sisakon, lilomos sisakkoronából növekedő koronás struczfej van, csőrében patkóval. A sisakról igen szép stylusu takaró veszi körül a pajzsot. E címér arányai igen szépek s készítőjének fejlett heraldikai érzékéről tanuskodik; kár, hogy később hibásan színezték, bemázolták a sisakot, sisakdísz és takaró felső részét kékre; a pajzsot, a takaró alsó részével vörösre; ezen színek, bár nagyobbbrészt lekoptak, de a mélyebb konturokban mégis megmaradtak.

Ezen helytelen színezés vezethette már régebben félre a városi hatóságot, hogy címérét mind ezideig hibás színekkel használta, t. i. vörösben kék polyákkal, s vörösben arany liliomokkal; takaróit hol vöröskéknek, hol szürkének ábrázolták.

Közelebbről sikerült hosszasa vita után a város címérének színeit minden valószínűség szerint helyesen meghatározni, t. i. vörös és késsel hasított pajzs vörös felében három ezüst polya, kék oldalában három arany Anjouliliom (1, 1, 1). A takarók színe pedig az alattok levő címér felszínei szerint: vörös-ezüst, kék-arany; ez a színezés a legvalószínűbb.

Mátyás király halála utáni szomorú idők Beszterczét is érintették. Péter moldvai vajda többször megsarcolta; Básta 1602-ben feldulta; 1705-ben Pekri Lőrincz, II. Rákóczi Ferencz generálisa pusztította el; 1717-ben a tatárok égették fel. Ezen korból alig maradt jelentősebb heraldikai emléke a városnak; a főtéri luth. templom, melyet a mohácsi vész után kezdtek építeni s 1563-ban fejeztek be, jelentősebb czímeres emléket nem tartalmaznak; belsejében, az egyik lépcsőfeljáraton van egy idéetlen városi czímer, rengeteg sisakkal, mely alól alig látszik ki a czímeres paizs; csillárokon, régibb padokon kétfejú sas a díszítés. Egy padja van a templomnak, mely minket érdekelhet 1516-ból, HOC OPUS FIERI FECIT VENERABILIS PATER BENEDICTVS DE BETHLEEM ORDINIS PRAEDICATORVM AD HONOREM BEATE MARIE VIRGINIS. felirással, mely fölött csinos paizsban 1516 évszám van. Hogy a feliratbeli Benedictus de Bethleem melyik Bethleem vagy Bethlen családból való, nem sikerült megtudni. A pad mindenestre a régi katolikus templomból került a luth. templomba, mert régibb az épületnél.

A templom külső oldalain több czímeres faragvány látható. A déli oldalon kerek medillonban Anjouliliom, szalaggal körülvéve. Keleti részén van a mellékelt rajzon látható sírkő; középen férfi áll karddal és paizszal, melyre ágas kereszt (Schecherkreutz, littera pythagorica, Gabel) van vésvé; körirata, mely itt-ott oly töredezt, hogy olvasni alig lehet:

ANNÓ † DOMINI † MCCC (c) XXVII † OBIIT GLORIOSVS SCAVS (?) PALTALEO. J. CIRCVLI † (?).
E kő régibb eredetű a templomnál, mennyiben az évszám 1427, holott a templom 1500 közepe táján épült. Hogy ki volt az a dicsőségesen elmult Paltaleo J. Circuli, adat hiányában nem tudjuk. A templom északi oldalán van még négy kis kőmedaillon, minden rendszer nélkül befalazva, egyiken vízszintes ágból négy hosszuszáru hársfalevél, másikban szarvasagancspár látszik szállaggal körülkötvé; két medaillonban férfiarcz van, mindkettőnek egy-egy szemé kiütve, melyeket a régi építkezéseknél szokásos emberáldozatok helyett symbolumként készítettek és helyeztek a templomra.

Több régi czímeres emlék nincsen Beszterczén. Ujabbán több városi czímert tettek a középületekre, ezek közül érdekes a Schwarzenberg kaszárnán levő, melyet minden heraldikai szabály megvetésével sárga-feketere mázoltak be. A megyeházán a vármegye czímere díszlik, mely a város és Naszódvidék egymásmellé helyezett czímeréből áll. A város czímere ismeretes; Naszódvidéké azt hiszem unicum a czímerek közt. Az előtérben határőr áll paizszal és lándzsával egy, a távolból előkanyargó ösvény mellett; hátrább üdezöld, virágos mezőben farkasnya szoptatja Romulust és Remust. A zöld mezőt sötét fenyves szegi be, magas sziklák lábát takarva, melyeknek havas, meredek ormai beleolvadnak az ég azurjába; a középső legmagasabb szikla tetején fekete sas ül, lábában keresztet tartva, mögötte kel fel a nap.

Ezek lennének Beszterczén a czímeres emlékek; ezeknek gyöngyei azok, melyek Magyarország s egyúttal a város fénykorából maradtak fenn. Az országczímer hazánk nagyságát, hatalmát mutatja, szívében nemzeti királyunk czímerével. A czímeres ajtó a kor művészetét, izlését dicséri.

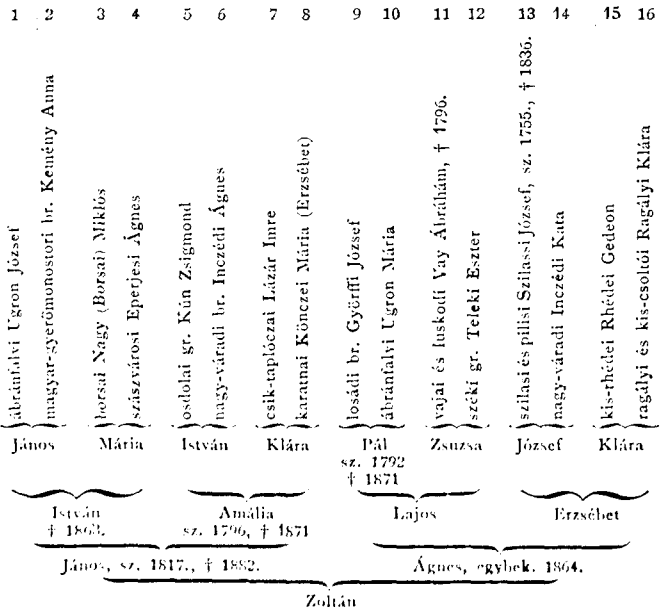
Sebestyén József.

Ö s f á k.

— Összeállította: Gy. R. —

XXIX.

ábránfalvi Ugron Zoltán leszármazása.

1. Az ábránfalvi Ugron cs. Lásd I. 15. a. Pótlás
E család első ismert tagja Ugron Mihály, egy Désen, 1398. VI. 26-án kelt bizonyáglevélben említettik, mint órmányi bíró. (Gr. Teleki cs. okl. I. 199. sz. 265. l.)
Donatió, kelt Gyulafejérvár 1616. IV. 2., Bethlen Gábortól ábránfalvi Ugron Pál részére Szent-Mihályon, Szent-Léleken, Tiboldon, Árvátfalván, Sándorfalván. *Ábránfalván*, Szent-Lászlón, Égében, Bögzőzön és Dályában levő részjóságokra. (Orsz. lt. Gy. k. 8. Lib. Reg. 167. — Skk.)
Donatió, kelt Gyulafejérvár, 1626. VIII. 20., Bethlen Gábortól ábránfalvi Ugron Pál részére a néhai Bakó Lázár féle Égében levő birtokra. (Orsz. lt. Gy. k. 12. Lib. Reg. 50. — Skk.)
Donatió, kelt Gyulafejérvár, 1630. II. 26-án, Brandenburgi Katalintól ábránfalvi Ugron Pál részére Székely-Keresztúron, Timafalván (kuriával) levő részjóságokra, Teleken pedig egy egész jóságra és a Küküllőn egy malomra. (Orsz. lt. Gy. k. 16. Lib. Reg. 38. — Skk.)
Donatió, kelt Szamos-Ujvár, 1654. IV. 3-án, II. Rákóczi Györgytől ábránfalvi Ugron István és Mihály

részére Kányádon, Jásfalván, Lövétén és Méréfalván levő részjóságokra. (Orsz. lt. Gy. k. 26. Lib. Reg. 341. — Skk.)

Donatió, kelt Gyulafehérvárt 1658. ápr. 12., II. Rákóczi Györgytől ábránfalvi Ugron András részére a Fehérmegyében levő Oláh-Ujfalú határához tartozó birtokokról. (Sz. Okl. VI. 214.)

Donatió, kelt a kolozsvári táborban, 1662. V. 5-én, Apaffi Mihálytól ábránfalvi Ugron Ferencz részére Kiszfaludon levő részjóságokra. (Orsz. lt. Gy. k. 27. Lib. Reg. 443. — Skk.)

Földtehermentesítési kárptótlást a cs. tagjai a Küküllő-, Felső-Fejér-, Torda-, Hunyad-, Belső-Szolnok-, Doboka-, Alsó-Fejér- és Kolozsvármegyékben és Udvarhelyszékben volt birtokok után nyertek.

Ugron Pál (dictus magnus) don. 1616, 1626, 1630.	{ István, don. 1654. Mihály, don. 1654. János { Ferencz don. 1602.	{ János, 1704 József b. Kemény Anna	{ István László István Sándor	{ István cs. és kir. kamarás 1890.
--	---	---	--	--

2. *A magyar-gyerőmonostori Kemény cs.* Lásd VII. 8. és XXVIII. 10. alatt.

Kemény Boldizsár { Boldizsár, báró 1755. báró Bánffy Agnes	{ Anna Ugron József
---	------------------------

3. *A borsai Nagy (Borsai) cs.* Lásd I. 16. alatt.

4. *A szászvárosi és tóti Eperjesi cs.* Lásd XVI. 16. alatt.

Eperjesi Gergely { György nemes 1702. csapói	{ Lajos { Ágnes Földvári Bora { Borsai (Nagy) Mikl.
Fodor Krisztina { Turóczy (Raksányi) Teréz	

5. *Az osdolai Kún cs.* Lásd IX. 1. alatt.

NB. A leszármazás máshol így:

Kún István { István, 1680. Sulyok Sára (Klára) { Basa Ilona, † 1671.	{ Miklós { Miklós, 1730. Rác Krisztina { Kemény Kata	
	{ László, gr. 1762. István, gr. 1762. Bethleni	
	{ László, g. 1762. g. Bethlen Zsuzsa	
Zsigmond, gr. 1762. b. Inczédi Ágnes	Farkas, gr. 1762.	Gergely, gr. 1762.

6. *A nagy-váradi Inczédi cs.* Lásd XXII. 14. és XXVI. 8. alatt.

Inczédi Sámuel, báró 1749 { Ágnes Lészai Anna	{ gr. Kún Zsigmond
--	--------------------

7. *A csik-taploczai Lázár cs.*

Források: N. I. VII. 72. — Családi közlés. — Sz. Olt. Kk. — S. sbbg. A. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok): Lázár Barabás Csik-Taploczáról 1569-ben mint lófő lustrál. (Sz. Okl. II. 273. I.)

Lázár István és Tamás lófők Csik-Taploczáról 1602. VIII. 7-én hűségi esküt tesznek. (Szék. Okl. V. 1030. sz. 230. I.)

Nemeslevél (címeres-), kelt Bécs 1742. VIII. 4-én, Mária Teréziától nyerték taploczai Lázár Antal, neje Márton Klára és gyermekei: Imre, István, Klára és Zsuzsa. (Hirdetés: Csik-, Gyergyó-, Kászón, 1743. VI. 28-án.) (Orsz. lt. Lib. Reg. Transsylv. IX. 135. --- c. i.)

Czímer: Kék pajzsban arany oroszlán, felemelt jobbában görbe kardot tart. — Sisakdisz: a pajzsalak növekvően. Takaró: piros-arany mindkét felől.

NB. A családi közlés szerint úgy mint S. sbbg. A.

124. táblán, csakhogy még csillag és nap látható a pajzs felső sarkaiban.

Lázár Antal, nemes 1742. Márton Klára, 1742.	{ Zsuzsa, 1742. Klára, 1742. István, 1742. — Imre, 1742.	{ Imre a) Könczei Mária Erzsébet b) gr. Kálnoki Zeuzsa (özv. Szentiványiné)	{ Klára, † 1828. gr. Kún István
---	---	--	------------------------------------

8. *A karatnai Könczei cs.* Lásd XII. 1. a.

Könczei Ferencz { András { Ferencz { Kelemen { Mária (Erzsébet) nemes 1632. { Folta Judit { cs.-taploczai Lázár Imre

9. *A losádi Györffi cs.*

Források: K. 100. — N. I. IV. 473. — M. N. Zs. — U. N. I. — Kk. — S. ung. A. — S. sbbg. A. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok): A m. kir. belügyminister Györffi Endre m. kir. pozsonyi 13. honv. gyalogezredbeli százados régi nemességét és a losádi előnév használatához való jogát 1899-ben 17886. szám alatt igazolta. (U. N. I. 1899. 83. I.)

Báróság, kelt Bécs 1755. VIII. 26-án, Mária Teréziától nyerték losádi Györffi Benjámint és Sámuel. (Orsz. lt. Lib. Reg. Transsylv. X. 398)

Czímer (nemesei és bárói): Kék paizsban, zöld téren arany griff és arany oroszlán szemközt állva, amaz felemelt bal-, emez jobbában görbe kardot tart. — Sisakdisz: A sisak koronáján könyöklő, felső részében felülről nyílal átszurt pánczélos kar markolatjában görbe karddal. — Takaró: Kék-arany mindkét felől. (S. sbb. A. 46. táb.)

A nemesei ágból (melynek leszármazása tisztázva nincs) ezek nyertek földtehermentesítési kárptótlást, é. p.: ifj. Mihály és Klára (Feketéné): Nagy Toti (Huny. vm.) Péter és ifj. Sámuel: Magura (Huny. vm.)

László, Ádám, Klára, Zsuzsa és Éva (Abrahám örökösei): Magura (Huny. vm.)

Dénes, Lajos és Anna (Mózes örökösei): Benczencz, Magura (Huny. vm.)

Györffi N.-né, szül. Herczeg Karolina: Nagy-Rápoly-Nyirmező, Csikmó, Vályemáre, Kurpeny, Bokaj, Martinesd, Gyertyános, Arany, Fel-Csertés (Huny. vm.) nevű helységekben volt birtok után.

Györffi Sámuel, báró 1755. { ?-től
a) b. Bánffy Borbála { József
b) tancsi Földvári Judit { Ugron Mária

10. *Az ábránfalvi Ugron cs.* Lásd I. 15. és XXIX. 1. alatt.

Ugron Ferencz { András { Ferencz { Pál, † 1813 don. 1662. { Siményfalvi Krisztina { Mária b. Györffi József

11. *A vajai és luskodi Vay cs.* Lásd V. 6. alatt. Pótlás.

Nemeslevél (címeres-) kelt Konstanz 1418. II. 27-én, Zsigmond királytól nyerték Vay Abraham (Miklós fia), testvére István, unokatestvérei Tamás és István (a Benedek fiai) és György (a László fia). (Turul 1900: 49. — Eredetije a gr. Vay cs. berkeszi ltban.)

Czímerbővítés, kelt Budán 1507. II. 3-án, II. Ulászló királytól Vay László nicomediai püspök részére. (Turul, 1887: 78. — Eredetije az orsz. ltban.)

Báróság 1760-ból Vay Mihály és Ádám részére. (N. I. Lehoczky/szerint.)

Báróság, kelt Bécs 1783. IV. 18., nyerték vajai Vay Dániel és Miklós. (Orsz. lt. Lib. Reg. 52. 392. --- c. i. f.)

Báróság, kelt Bécs 1799. V. 10, nyerték vajai Vay László, neje irinyi Irinyi Zsuzsa és gyermekei Imre-László és Eulalia-Julia. (Orsz. lt. Lib. Reg. LX. 40. — c. i. f.)

Czímerbővítés kelt Bécs, 1817. I. 31-én vajai Vay Ábrám részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. LXIII. 1027. — c. i. f.)

Grófság, kelt Schlosshof, 1830. IX. 11. vajai Vay Ábrám részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. LXV. 666.)

Vay Péter 1574. 1647.	{	Ábrahám { László { Ábrahám { Dániel, b. 1783. Miklós, b. 1783. József	} — } czímerbővítés 1817 gr. 1830	Ábrahám
		Ádám { Ádám { Mihály, b. 1760. Ádám, b. 1760. — { László, br. 1799. István		

Czímer 1418-ból: Kék pajzsban arannyal fegyverzett ágaskodó s. szarvas, melynek feje felülről, jobb szemén keresztül fejről arany nyilves-zóvel van átszúrva. A sebtől az állat nyaka és szügye vérfoltokkal fedett — Sisakdisz: a pajzsalak növekvően. — Takaró: Kék-arany (kék-sárga.) (Turul.)

Czímer 1507-ből: Kék pajzsban zöld alapon természetes szarvas arany agancscsal, jobb szeme fölött ferdén fejébe furódott nyilnak arany tollai látszanak; a szarvast fönt jobbról *hét* águ arany csillag, balról ezüst holdsarló kíséri; az egész fölött arany szegélyű, fönt piros rózsával, lent arany liliummal megrakott baloldali ezüst harántgerenda, melyet lenn egy természetes fatörzs (kő?) kísér. — Sisakdisz: zárt fekete szárny-pár. — Takaró: piros zöld-kék (és fekete?). — (Turul, S. ung. A. 483. táb.)

Czímer (bárói) 1783-ból: Ugyanolyan mint az 1507-beli, csak hogy a gerendának nincs meg az arany szegélye és hogy a csillag nem hét, hanem *nyolcz* águ. Három sisak. — I. A szarvas növekvően, feje balról nyilal átszúrva. — Takaró: kék-arany. II. Két fekete sas-szárny. — Takaró: kék-arany, piros-arany. — III. Két, váltakozva osztott ezüst és piros ormány között egy piros rózs-fej. — Takaró: piros-ezüst. (S. ung. A. 483. táb.)

Czímer (bárói) 1799-ből: Mint az 1783-beli, csak hogy a szarvas agancsai között egy arany kettős kereszt látható. — Pajzstartók: mindkét felől egy-egy fekete sas, melynek mellére az arany kettős-kereszt van alkalmazva. (S. ung. A. 483. táb.)

Czímer (grófi) 1830-ból: Kétszer osztva és egyszer hasítva középpajzsossal, melyben az 1507-beli pajzs-kép; az 5. és 6. mező közé beszurt kék ék, melyben 3 a pajzs széléből kinövő zöld száru és ugyanolyan levelű piros rózsza látható; tovább 1. aranyban egy zöld fenyőfa felé ágaskodó bak; 2. pajzsban homlokán nyilal átszurt fejről egyszarvúnak feje nyakastól együtt; 3. és 4. feketében egy piros-arany piros-kék szivárványnak egy-egy fele; 5. zöldben arany fészkekben ülő pelikán, vérével 3 fiát táplálja; 6. ezüstben zöld téren egy befelé lépdelő, koronázott és felemelt jobbában arany liliumot tartó leopárd, felette pedig egy a szarvaival felfelé fordított ezüst holdsarló és egy nyolczágu arany csillag. — Sisakdisz: két fekete sasszárny között arany nap. — Takaró: piros-

arany kék-ezüst. — Pajzstartók: mindkét felől egy-egy fehér ló. (S. ung. A. 483. táb.)

Vay Péter sz. 1631. (1634); † 1690. gróf 1685.	{	Ábrahám { László, 1715. 25. 1666. { a) g. Teleki Róza { Mihály, † 1783.* b) Boros Kata { palocsai Horváth Bora { g. Teleki Eszter
---	---	---

12. *A széki Teleki cs.* Lásd I. 1. alatt.

Teleki Mihály sz. 1631. (1634); † 1690. gróf 1685.	{	Sándor { Lajos, † 1758. gr. 1697 { ikt. gr. Bethlen Kata { Eszter Vay Ábrám, † 1796.
---	---	--

13. *A szilasi és pilisi Szilassi cs.*

Források: N. I. X. 718. — S. ung. A.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok): Donatió V. László királytól, 1453-ban György és nagybátyja Vincze (1455—1475. váci püspök) részére pestmegyei, pándi és pilisi jószágokra. (N. I.)

Donatió Mátyás királytól, 1477-ben (említett György fia) Balázs részére többek között Nógrád megyében Losonc-Tugárra. (N. I.)

Donatió I. Ferdinánd királytól, 1562-ben (említett Balázs unokája) György részére többek közt Losonc-Tugára. (N. I.)

Donatió 1804-ben József (sz. 1755. III. 8-án Losonczon, † 1836 VII. 2-án, Torna vm. főispánja, Sz.-István rend vitéze) részére a Losonc-Tugári birtokára vonatkozólag (Beiktatás 1804. X. 23—25-én.)

Czímer: Lásd S. ung. A. 447. táb.

Szilassi István † 1705. előtt	{	Adám { Adám { József, sz. 1755, † 1836 1734—55 { 1755 { a) Mocsári Bora b) Dessewffii c) Inczédi Kata
----------------------------------	---	--

14. *A nagy-váradai Inczédi cs.* Lásd XXII. 14. és XXVI. 8. alatti.

NB. Egy Inczédi Samu mint nyugalmazott kamarai udvarbíró élt Gyulán, hol 1722-ben megválasztják megyei táblabírónak. Talán ennek a Samunak ivadéka Inczédi Kata, Szilassi Józsefné.

15. *A kis-rhédei Rhédei cs.* Lásd IX. 3. alatt.

A leszármazás talán így:

Rhédei Pál 1562. 90.	{	Ferencz, † 1621 { Ferencz { Julia a) fejedelem { gr. Bethlen Mik., sz. 1642, † 1716		
		{ Pál, 1598. { István { István, † 1685. { László { László { 1637. 43. { Perneszi Mária { Pál { Ferencz { László { László pálóczi Horváth Bora		
		{		László { Gedeon
				Antal Zsuzsa, 1802 { Ragályi Klára, 1802

16. *A ragályi és kis-csoltói Ragályi cs.*

Források: N. I. IX. 579. — S. ung. A.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok): Gömör vármegyei ős nemes cs. Ragály már 1394-ben e család birtokában volt.

Czímer: Lásd S. ung. A. 382. táb.

Ragályi N.	{	Gedeon, 1793—1808. gömöri alispán	{	Klára Rhédei Gedeon
		József, 1787—1800 borsodi alispán neje Szemere Kata (nem pedig Szepessy Kata)		

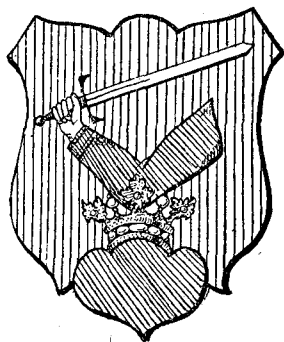
* Családi közlés szerint ezen Horváth Bora férje Vay László volna.

Czímerlevelek.

I.

Szabó Balázs és Pál czímeres levele.

János Zsigmond 1564. nov. 27-én Kolozsvárt Szabó Balázs, Pál és utódaiknak magyar nemességét és címert adományoz. Az oklevél szövegében 4 helyen későbbi vakarás és írás látható, azonban az első névnél kétségbe vonhatatlanul megállapítható a czímerverszerzők tulajdonképeni neve: *Zabo*. Az oklevél szövegét a kigazított nevekkal változatlanul adjuk:

N O S J O A N N E S
Secundus Dei gratia Electus Rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc. Memoriae commendamus tenore praesencium significantes quibus expedit universis, quod nos cum ad nonnulorum fidelium consiliariorum nostrorum supplicationem humillimam pro parte *Blasii Zarosi de Waradino* majestati nostrae variis in locis, diversisque temporibus cum omni animi sui propensione, pro viribus suis exhibuisse et im-

pendisse dicitur. Cum igitur ob hoc tum vero ex gratia et munificencia nostra Regia, qua, quosque benemeritos et virtutis cultores divorum quondam regum Hungariae, nostrorum scilicet predecessorum exemplo prosequi solemus: eundem *Blasium Sarosi* et studiosum Paulum fratrem eius ex conditione et statu plebeo ac ignobili in quo nati sunt de regie potestatis nostrae plenitudine eximendos, nobilitandos, domumque eorundem in civitate nostra Waradiensi in vico Zent Jacobwczajja vocato, penes domum circumspicere quondam Petri Barkas existentem habitam quam inhabitant, ab omnibus censibus, taxis contributionibus quibuslibet ac servitijs perpetuo eximendam, supportandam, libertandam et nobilitandam duximus, Quem admodum nobilitamus, eximimus et libertamus, ac eosdem *Blasium et Paulum Sarosi*, ipsorumque heredes et posteritates utriusque sexus universas ceteri et numero verorum regni nostro Hungariae nobilium annumeramus, adscribimus et aggregamus; decernentes expresse ut ipsi heredesque et posteritates eorum utriusque sexus universae, a modo deinceps tamquam a nobili sanguine descendentes veri nobiles habeantur et reputentur. Quo igitur haec eorum nobilitas evidencior et perspicacior sit, haec arma seu nobilitatis insignia *scutum* videlicet triangulare rubri coloris, in quo humana manus dextra sub eminenti corona et diademate regio, gladium evaginatum stringere cernitur, prout haec in capite seu principio praesencium literarum arte et manu pictoris suis propriis coloribus depicta sunt. Animo deliberato et ex certa sciencia nostra dedimus, donavimus et contulimus, annu-

entes et clementer concedentes ut ipsi, eorumque heredes et posteritates utriusque sexus universae prescripta arma seu nobilitatis insignia instar aliorum nobilium armis utencium in posterum ubique, in prelijs, duellis, hastiludijs, annulis, velis, cortinis, tentorijs, clipeis, hastis, domibus et generaliter quarumlibet rerum et expeditionum generibus sub mere et sincera nobilitatis titulo ferre, gestare, omnibusque et singulis, gratiis, honoribus, privilegijs, libertatibus, immunitatibus et prerogativis quibus ceteri veri et nati nobiles armis utentes quomodolibet de iure quem consuetudine regni ut praemissum est utuntur, fruuntur et gaudent, uti frui et gaudere possint et valeant. Quocirca vobis fidelibus nostris magnificis Stephano Bathory de Somlyo supremo capitaneo nostro in partibus regni nostri Hungariae et Gregorio Appaffy administratori procentuum nostrorum regionum, ac egregijs comitibus, vice comitatibus et iudicibus nobilium dicatoribus et exactoribus quarumcumque contributionum comitatus Bihoriensis, item Elie Litterato castellano et Joanni Sandor provisorio arcis, ac prudentibus, circumspicere iudici et juratis civibus civitatis nostrae praedictae Waradiensis, cunctis item officialibus modernis et futuris praesencium noticiam habituris, harum serie committimus et mandamus firmissime, quatinus acceptis presentibus a modo deinceps a prefatis *Blasio Sarosi* et studioso *Paulo* fratre eius, ipsorumque heredibus et posteritatibus utriusque sexus universis, ratione praedictae domus eorum aliquam solutionem petere seu exigere, serviciumque ullum postulare, vel ratione non solutionis aut serviciorum non exhibicionis, eos in personis, rebus, bonisque suis impendere, turbare, molestare, seu quovismodo damnificare nullo vn. . . que tempore presumatis neque sitis ausi quoquomodo; sed eosdem et posteritates, heredesque ipsorum utriusque sexus universas in hac graciosam nobilitacionem, libertacionem et exemptionem nostram, secundum literas et immunitates aliorum verorum regni nostri praedicti Hungariae nobilium inviolabiliter conservare et conservari facere modis omnibus debeatis et teneantur, futuri etiam officiales nostri universi debeant et teneantur. Secus igitur nullo modo facturi. Praesentibus perlectis, exhibenti restituti. Datum in civitate nostra Colosuar vigesimo septimo die mensis Nouembris, Anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo quarto.

Joannes Electus Rex m. p.

Michael Chyaki m. p.
cancell.

Kivül (XVII. századbeli irással): Ebben vagion Pokaban; Balaban Thordauarmegieben, vizont Zent-Lazlon és Zent Geritzen Maros zekben acquiralt keves bonumimrol valo consensusom cum jure regio, satutoriam (!) es arrol valo relatoriam. Ez az zivle attiam nobilitatioja uolt.

(Czímeres eredetije hártýára írva, melynek függő peesétje hiányzik, a kolozsvári ev. ref kollégium kézírattárában.)

Közli: Köblös Zoltán.

TARTALOM.

Sándor Imre: A kismarjai Boeskey család. — *Sebestyén József*: Czímeres emlékek Beszterezén. — *Gy. R.*: Ósfák. XXIX. ábránfalvi Ugron Zoltán leszármazása. — *Czímerlevelek*: I. Szabó Balázs és Pál.

BIACH J. OSZKÁR

FOGMŰTERME

VII., CSÖMÖRI-ÚT 25. SZ., II. EM.

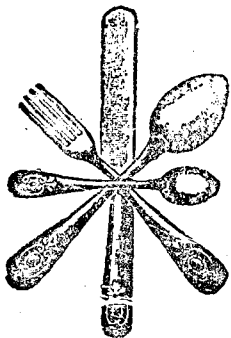
TALÁLHATÓ REGGEL 8-TÓL ESTE 6 ÓRÁIG
VASÁR- ÉS ÜNNEPNAPON IS.

T. CZ.

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy készítek fogakat és fog-sorokat, arany, celluloid és kautschuk szájpaddalással, azonkívül teljesen szájpaddalás nélkül fogonkint 2 korona árban és feljebb.

Kivánatra házhoz és vidékre is megyek. — 5 évi jótállás. — Részletfizetésre is. Szives pártfogást kér
BIACH J. OSZKÁR.

Egy háztartási mérleg ingyen.

Mesésen olcsó árak mellett küldöm szétutalmazott raktárból világírű s kiválóságukért általánosan kedvelt mexikói ezüst áruimat

és pedig: 6 drb mexikói ezüst asztali kést, 6 darab mexikói ezüst evővillát, 6 darab mexikói ezüst evőkanalat, 12 drb mexikói ezüst kávéskanalat, 6 drb kiváló desszertkést, 6 drb kiváló desszertvillát, 1 drb mexikói ezüst levesmerítő kanalat, 1 drb mexikói ezüst tejmerítőt, 2 drb elegáns szalon asztali gyertyatartót.

46 drb összesen csak 6 frt 50 kr.

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképen egy szavatosság mellett pontosan működő 12 és fél kiló hordképességű háztartási mérleget kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen teher fém (belül is), melynek tartóságáért és kiváló minőségéért 25 évi jótállást vállalok. Szétküldés a pénz előleges megküldése esetén vagy utánvétel történeti, az európai raktárból:

SCHEFFER D. SÁNDOR
Budapest,
VIII., Bezerédy-utca 3. sz.

Üvegedzési és festészeti műintézet

Hagenauer Frigyes Károly

BUDAPEST, VIII.
Vig-utca 14. szám.

Legjobb referenciák az eddig elszállított munkálatokról.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag.

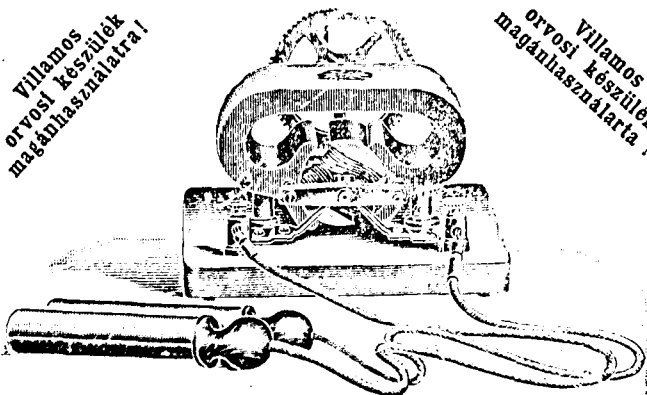
D. R. G. M. 88503. sz.

Gyógyít és felüdit jótállás mellett: **köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzugás, nehéz hallás, epilepszia (eskór), idegesség, étvágytalanság, sápkor, fogfájás, migrén, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegséget.** Azon beteg, aki 88503. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmisen használt, ott kérem az én készülékemet megkísérelni; megvagyok győződve biztos hatásáról! **A nagy készülék ára 6 K.** idült betegeknek alkalmazandó. **A kis készülék ára 4 K.** könnyebb betegeknek alkalmazandó. A központi elárusítóhely szétküld utánvétel vagy előleges fizetéssel a bel- és külföldi részére:

Scheffer D. Sándor
Budapest, VIII., Bezerédy-u. 3.

Villamos orvosi készülék magánhasználatra!

Villamos orvosi készülék magánhasználatra!

Villamosság az élet!!

Az élet megújítása és meghosszabbítása az eredeti amerikai »ELEKTROPHOR«-ral.

A szenvedő, gyengélkedő és gyenge szervezetű emberiség figyelmét felhívom arra, hogy ezt a villamos készüléket használja, mert **az Elektrophor erősíti az idegeket, megújítja a vérünket, élesíti az eszünket és érzekeinket,** a vér keringésének és idegrendszerünknek a szabályos működését biztosítja és megóv bennünket minden betegségtől

BOURG dr. tanár, a párisi egyetem orvosi fakultásának tagja, az »Elektrophor«-ról a következőképp nyilatkozott: »Nemcsak köszvény, reumát, görcsöket, idegességet és asthmát gyógyítottak vagy legalább is enyhítettek ezar meg ezer olyan esetben Elektrophorral, a melyben az orvosok tudományára csődült mondot, hanem idegbetegségek, fejfájás, kólika, fülzugás, álmatlanság, hipochondriás állapotban levőknek, de különösen székrekedésben és aranyérben szenvedők hája ellen alkalmazva, egynehány nap múlva, de sok esetben néhány óra múlva is csodálatos enyhülést észleltek. Fájdalmas női betegségekben szenvedők majdnem biztos enyhülést és gyógyulást nyerneek. Áldott állapotban levők sikeresen alkalmazhatják. NEM RÖMELK! ÖRÖKKE ELTART!

Egy teljes kis készülék ára 10 K. Gyenge szervezetűek részére. Egy teljes nagy készülék ára 20 K. Idült betegségek gyógyítására.

A pénz előleges beküldése vagy utánvétel mellett szállítja az »Elektrophor Co. Limited« európai vezérképviseletje: **AUFFENBERG JÓZSEF**
Budapest, VII., Huszár-u. 6.